

Indeks Forrige Næste Fuld tekst

Procédure : 2008/0196(COD)

Forløb i plenarforsamlingen

Dokumentforløb : A7-0038/2011

Indgivne tekster :
A7-0038/2011

Forhandlinger :
PV 23/03/2011 - 20
CRE 23/03/2011 - 20

Afstemninger :
PV 24/03/2011 - 6.13

Vedtagne tekster :
P7_TA(2011)0116

Vedtagne tekster

Torsdag den 24. marts 2011 - Bruxelles

Foreløbig udgave

Forbrugerrettigheder ***I

P7_TA-PROV(2011)0116 A7-0038/2011

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget var ændret den 24. marts 2011 som følger ⁽¹⁾ :

Kommissionens forslag	Ændring
	Ændring1 Forslag til direktiv Betragtning 2
(2) De pågældende direktiver er gennemgået i lyset af erfaringer med henblik på at forenkle og opdatere de gældende bestemmelser samt fjerne uoverensstemmelser og huller i bestemmelserne. Gennemgangen har vist, at det er hensigtsmæssigt at erstatte de pågældende fire direktiver med dette ene direktiv. Direktivet bør derfor fastlægge standardbestemmelser for de fælles aspekter og bevæge sig bort fra tilgangen med minimumsharmonisering i de tidligere direktiver, hvor medlemsstaterne kunne beholde eller vedtage strengere nationale bestemmelser.	(2) De pågældende direktiver er gennemgået i lyset af erfaringer med henblik på at forenkle og opdatere de gældende bestemmelser samt fjerne uoverensstemmelser og huller i bestemmelserne. Gennemgangen har vist, at det er hensigtsmæssigt at erstatte de pågældende fire direktiver med dette ene direktiv. Direktivet bør derfor fastlægge standardbestemmelser for de fælles aspekter og samtidig tillade medlemsstaterne af beholde eller vedtage nationale bestemmelser i forbindelse med andre aspekter, som giver forbrugerne et højere beskyttelsesniveau .
	Ændring2 Forslag til direktiv Betragtning 5
(5) Det potentiale, der ligger i fjernsalg på tværs af grænser, og som burde være et af de mest håndgribelige resultater af det indre marked, udnyttes ikke fuldt ud af forbrugerne . Sammenlignet med den betydelige vækst i fjernsalg på hjemmemarkedet i de seneste par år har væksten i fjernsalg på tværs af grænser været begrænset. Forskellen er særlig markant i forbindelse med salg over internettet, hvor der er et stort vækstpotentiale. Det vækstpotentiale for handel på tværs af grænserne, der ligger i aftaler indgået uden for fast forretningssted (direkte salg), begrænses af en række faktorer, herunder de forskellige nationale bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, som erhvervslivet skal overholde. Sammenlignet med væksten i direkte salg på hjemmemarkedet i de seneste par år, navnlig inden for servicesektoren (f.eks. forsyningsvirksomhed), er antallet af forbrugere, som benytter denne kanal til at gøre indkøb på tværs af grænser, forblevet konstant. Med stadig flere forretningsmuligheder i mange medlemsstater burde små og mellemstore virksomheder (herunder selvstændige iværksættere) eller mellemmand for virksomheder med direkte salg i højere grad være tilbøjelige til at lede efter forretningsmuligheder i andre medlemsstater, navnlig i grænseområder. Derfor vil fuld harmonisering af forbrugeroplysning og fortrydelsesret i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted bidrage til at sikre, at det indre marked for erhvervsdrivende og forbrugere fungerer bedre.	(5) Det potentiale, der ligger i fjernsalg på tværs af grænser, og som burde være et af de mest håndgribelige resultater af det indre marked, udnyttes ikke fuldt ud. Sammenlignet med den betydelige vækst i fjernsalg på hjemmemarkedet i de seneste par år har væksten i fjernsalg på tværs af grænser været begrænset. Forskellen er særlig markant i forbindelse med salg over internettet, hvor der er et stort vækstpotentiale. Det vækstpotentiale for handel på tværs af grænserne, der ligger i aftaler indgået uden for fast forretningssted (direkte salg), begrænses af en række faktorer, herunder de forskellige nationale bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, som erhvervslivet skal overholde. Sammenlignet med væksten i direkte salg på hjemmemarkedet i de seneste par år, navnlig inden for servicesektoren (f.eks. forsyningsvirksomhed), er antallet af forbrugere, som benytter denne kanal til at gøre indkøb på tværs af grænser, forblevet konstant. Med stadig flere forretningsmuligheder i mange medlemsstater burde små og mellemstore virksomheder (herunder selvstændige erhvervsdrivende) eller mellemmand for virksomheder med direkte salg i højere grad være tilbøjelige til at lede efter forretningsmuligheder i andre medlemsstater, navnlig i grænseområder. Derfor vil fuld harmonisering af visse aspekter af forbrugeroplysning og fortrydelsesret i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted bidrage til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og til at sikre, at det indre marked for erhvervsdrivende og forbrugere fungerer bedre.
	Ændring3 Forslag til direktiv Betragtning 6
(6) Medlemsstaternes lovgivning om forbruger aftaler udviser store forskelle, som kan forårsage betydelige konkurrenceforvridninger og hindre det indre marked i at fungere gnidningsløst. Den gældende fællesskabslovgivning om forbruger aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, forbrugsvarer og garantier samt urimelige kontraktvilkår fastsætter minimumsstandarder med henblik på harmonisering af lovgivningen og giver medlemsstaterne mulighed for at beholde eller indføre strengere foranstaltninger, som sikrer et højere forbrugerbeskyttelsesniveau inden for deres geografiske områder. Endvidere er mange spørgsmål ikke reguleret konsekvent på tværs af direktiverne eller har fået lov til at stå åbne. Disse spørgsmål er blevet behandlet forskelligt af medlemsstaterne. Derfor er der stor forskel på de nationale bestemmelser vedrørende gennemførelse af direktiver om forbruger aftaler.	udgår
	Ændring4 Forslag til direktiv Betragtning 7
(7) Disse forskelle skaber væsentlige hindringer på det indre marked og påvirker erhvervslivet og forbrugerne. De øger de omkostninger, virksomhederne har, fordi de skal overholde forskellige bestemmelser, når de ønsker at sælge varer eller tjenesteydelser på tværs af grænser. Opsplitningen underminerer også forbrugernes tillid til det indre marked. Forbrugernes tillid svækkes yderligere på grund af uensartet forbrugerbeskyttelse i Fællesskabet. Problemet er navnlig akut set i lyset af de nye markedstendenser.	(7) Visse forskelle i medlemsstaternes lovgivning om forbruger aftaler, særlig i aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, skaber væsentlige hindringer på det indre marked og påvirker erhvervsdrivende og forbrugerne. De øger de omkostninger, virksomhederne har, fordi de skal overholde forskellige bestemmelser, når de ønsker at sælge varer eller tjenesteydelser på tværs af grænser. Den urimelige opsplitning underminerer også forbrugernes tillid til det indre marked.
	Ændring5 Forslag til direktiv Betragtning 8
(8) Fuld harmonisering af visse nøgleaspekter ved lovgivningen vil give både forbrugerne og erhvervslivet væsentligt større retssikkerhed. Forbrugerne og erhvervslivet vil for begge parter vedkommende kunne henholde sig til en enkelt	(8) Med mindre andet er bestemt og i henhold til artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forhindrer bestemmelserne i dette direktiv ikke medlemsstaterne i at vedtage eller fastholde strengere bestemmelser i den

<p>lovgivning baseret på klart definerede juridiske begreber, som regulerer visse aspekter ved aftaler mellem virksomheder og forbrugere i hele <i>Fællesskabet</i>. Dermed vil de hindringer, der skyldes de opsplittede bestemmelser, <i>blive fjernet</i> og gennemførelsen af det indre marked på dette område afsluttet. <i>Hindringerne kan kun fjernes ved at indføre ensartede bestemmelser på fællesskabsniveau. Endvidere vil forbrugerne få et højt fælles beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.</i></p>	<p><i>nationale lovgivning for at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau. Imidlertid er fuld harmonisering af visse nøglespekter ved lovgivningen berettiget med henblik på at sikre en fælles lovgivningsramme for forbrugerbeskyttelsen og med henblik på at give både forbrugerne og erhvervsdrivende væsentligt større retssikkerhed i forbindelse med grænseoverskridende forretning. I så fald vil forbrugerne og de erhvervsdrivende for begge parter vedkommende kunne henholde sig til en enkelt lovgivning baseret på klart definerede juridiske begreber, som regulerer visse aspekter ved aftaler mellem virksomheder og forbrugere i hele Unionen. Forbrugerne vil således opnå et højt beskyttelsesniveau i hele EU. Desuden vil indførelsen af fælles regler på EU-plan fjerne de hindringer, der skyldes de urimeligt opsplittede bestemmelser, og gennemførelsen af det indre marked på dette område vil blive afsluttet.</i></p>	
<p>Ændring6 Forslag til direktiv Betragtning 10 a (ny)</p>		
	<p><i>(10a) Dette direktiv finder ikke anvendelse på sundhedsydelse, der leveres af sundhedsprofessionelle til patienter for at vurdere, bevare eller genetablere deres sundhedstilstand.</i></p>	
<p>Ændring7 Forslag til direktiv Betragtning 10 b (ny)</p>	<p><i>(10b) Hasardspil, herunder lotteri og væddemål, er i betragtning af disse aktiviteter specielle art undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde, da medlemsstaterne skal have mulighed for at indføre andre og herunder mere restriktive forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger for sådanne aktiviteter.</i></p>	
<p>Ændring8 Forslag til direktiv Betragtning 11</p>	<p>(11) Gældende <i>fællesskabslovgivning om</i> finansielle tjenesteydelser til forbrugerne indeholder utallige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse. Derfor <i>vedrører bestemmelserne</i> i dette direktiv <i>kun aftaler om finansielle tjenesteydelser i det omfang, det er nødvendigt for at fjerne huller i lovgivningen.</i></p>	<p>(11) Gældende <i>EU-lovgivning bl.a. vedrørende</i> finansielle tjenesteydelser til forbrugerne <i>eller pakkerejser</i> indeholder utallige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse. Derfor <i>bør artikel 5 til 19 og artikel 23a</i> i dette direktiv <i>ikke finde anvendelse på aftaler om finansielle tjenesteydelser, og artikel 9 til 19 bør ikke gælde for aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden fast forretningssted samt om pakkerejser, uden at det berører andre bestemmelser i eksisterende EU-lovgivning. Med hensyn til finansielle tjenesteydelser bør medlemsstaterne tilskyndes til at hente inspiration fra eksisterende EU-lovgivning på dette område, når der lovgives på områder, som ikke er reguleret på EU-plan, på en sådan måde, at der er sikret lige vilkår for alle forbrugere og alle aftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser. Kommissionen bør sigte mod at supplere EU-lovgivningen på området finansielle tjenesteydelser for at lukke eksisterende huller og beskytte forbrugerne i alle typer af aftaler.</i></p>
<p>Ændring9 Forslag til direktiv Betragtning 11 a (ny)</p>	<p><i>(11a) Artikel 9 til 19 i dette direktiv berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes bestemmelser om erhvervelse af fast ejendom og garantier i forbindelse med fast ejendom eller stiftelse eller overdragelse af rettigheder i fast ejendom. Dette omfatter også aftaler i forbindelse med sådanne retshandler, f.eks. projektsalg af fast ejendom og leje med køberet.</i></p>	
<p>Ændring10 Forslag til direktiv Betragtning 11 b (ny)</p>	<p><i>(11b) Da der ikke kan være tale om en vanskelig psykologisk situation, når aftaler, i overensstemmelse med bestemmelserne i medlemsstaterne, oprettes af en offentlig embedsmand, bør sådanne aftaler udelukkes fra anvendelsesområdet for artikel 9 til 19 i dette direktiv.</i></p>	
<p>Ændring11 Forslag til direktiv Betragtning 11 c (ny)</p>	<p><i>(11c) Med henblik på dette direktiv betragtes leasingkontrakter for motorkøretøjer, når køretøjet leveres tilbage ved kontraktens udløb, som biludlejning.</i></p>	
<p>Ændring12 Forslag til direktiv Betragtning 11 d (ny)</p>	<p><i>(11d) Mange medlemsstater har valgt at anvende nationale regler for forbrugerbeskyttelse på andre enheder, såsom ngo'er, iværksættervirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og andre medlemsstater ønsker måske at gøre det. Det bør erindres, at medlemsstaterne kan udvide anvendelsesområdet for de nationale regler, der vedtages med henblik på at gennemføre dette direktiv, til at omfatte fysiske eller juridiske personer, der ikke er forbrugere i henhold til dette direktiv.</i></p>	
<p>Ændring13 Forslag til direktiv Betragtning 11 e (ny)</p>	<p><i>(11e) Digitalt indhold, som sendes til forbrugeren i et digitalt format, og som denne har mulighed for at bruge på permanent basis eller på en måde, der svarer til fysisk besiddelse af en vare, bør betragtes som en vare, for hvilken bestemmelserne i dette direktiv om købsaftaler gælder. Dog bør en fortrydelsesret kun gælde indtil det tidspunkt, hvor forbrugeren vælger at downloade det digitale indhold.</i></p>	
<p>Ændring14 Forslag til direktiv Betragtning 12</p>	<p>(12) Den nye definition af aftaler vedrørende fjernsalg bør omfatte alle tilfælde, hvor aftaler om <i>salg af varer og tjenesteydelser</i> udelukkende <i>indgås</i> ved hjælp af en eller flere fjernkommunikationsteknikker (f.eks. postordre, internet, telefon eller fax).</p>	<p>(12) Den nye definition af aftaler vedrørende fjernsalg bør omfatte alle tilfælde, hvor aftaler om <i>levering af en vare eller en tjenesteydelse indgås mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren som led i et ordnet system for fjernsalg eller</i></p>

Det burde skabe lige vilkår for alle erhvervsdrivende ved fjernsalg. *Det burde også give større retssikkerhed i forhold til den nuværende definition, som forudsætter, at den erhvervsdrivende har en organiseret fjernsalgsordning indtil aftalens indgåelse.*

levering af fjernudlæsninger og uden parternes samtidige fysiske tilstedeværelse og udelukkende ved hjælp af en eller flere fjernkommunikationsteknikker (f.eks. postordre, internet, telefon eller fax). Websider, der udelukkende indeholder oplysninger om den erhvervsdrivende og dennes varer og/eller tjenesteydelser, bør ikke være omfattet af definitionen af en sådan organiseret ordning for fjernsalg eller levering af fjernudlæsninger, selv om sådanne websider angiver en eller flere fjernkommunikationsteknikker. Det burde skabe lige vilkår for alle erhvervsdrivende ved fjernsalg.

Ændring15
Forslag til direktiv
Betragtning 13

(13) De særlige omstændigheder, hvorunder der blev givet tilbud eller aftalen blev forhandlet, bør ikke være relevante for, hvordan en aftale vedrørende fjernsalg defineres. Det forhold, at den erhvervsdrivende **lejlighedsvis indgår aftaler vedrørende fjernsalg** eller anvender en organiseret ordning, som tredjemand forvalter, f.eks. en onlineplatform, burde ikke berøve forbrugerne deres beskyttelse. På samme måde bør en transaktion, som den erhvervsdrivende og forbrugeren har forhandlet på plads ved direkte kontakt uden for fast forretningssted, være en aftale vedrørende fjernsalg, hvis aftalen efterfølgende indgås udelukkende ved brug af en fjernkommunikationsteknik, f.eks. internettet eller en telefon. En enklere definition af aftaler vedrørende fjernsalg bør give erhvervsdrivende større retssikkerhed og beskytte dem mod urimelig konkurrence.

(13) De særlige omstændigheder, hvorunder der blev givet tilbud eller aftalen blev forhandlet, bør ikke være relevante for, hvordan en aftale vedrørende fjernsalg defineres. Det forhold, at den erhvervsdrivende anvender en organiseret ordning **for fjernsalg eller levering af fjernudlæsninger**, som tredjemand forvalter, f.eks. en onlineplatform, burde ikke berøve forbrugerne deres beskyttelse. På samme måde bør en transaktion, som den erhvervsdrivende og forbrugeren har forhandlet på plads ved direkte kontakt uden for fast forretningssted, være en aftale vedrørende fjernsalg, hvis aftalen efterfølgende indgås udelukkende ved brug af en fjernkommunikationsteknik, f.eks. internettet eller en telefon. En enklere definition af aftaler vedrørende fjernsalg bør give erhvervsdrivende større retssikkerhed og beskytte dem mod urimelig konkurrence.

Ændring16
Forslag til direktiv
Betragtning 14

(14) Aftaler indgået uden for fast forretningssted bør defineres som aftaler indgået med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige tilstedeværelse uden for fast forretningssted, f.eks. i forbrugers hjem eller på forbrugers arbejdsplads. I en kontekst uden for fast forretningssted er forbrugeren **under psykisk pres**, uanset om han har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg eller ej. For at forhindre, at bestemmelserne omgås, når forbrugere kontaktes uden for fast forretningssted, bør en aftale, som er forhandlet på plads, f.eks. i forbrugers hjem, men indgået i en forretning, **også** anses for at være en aftale indgået uden for fast forretningssted.

(14) Aftaler indgået uden for fast forretningssted bør defineres som aftaler indgået med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige tilstedeværelse uden for fast forretningssted, f.eks. i forbrugers hjem eller på forbrugers arbejdsplads. I en kontekst uden for fast forretningssted befinder forbrugeren **sig midlertidigt i en særlig situation, som adskiller sig fra situationen i en butik, eksempelvis i psykisk henseende og med hensyn til mulighederne for at sammenligne varer og priser. Dette gælder**, uanset om han har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg eller ej. For at forhindre, at bestemmelserne omgås, når forbrugere kontaktes uden for fast forretningssted, bør en aftale, som er forhandlet på plads, f.eks. i forbrugers hjem, men indgået i en forretning, **kun** anses for at være en aftale indgået uden for fast forretningssted, **når de vigtigste elementer i kontrakten er blevet fastlagt i løbet af en udflygt, i forbindelse med et fritidsarrangement eller ved en salgsdemonstration. Dog omfatter oplysningskravene i dette direktiv ikke aftaler, hvor forbrugeren betaler en pris, der ikke overstiger 40 euro, for ikke at kræve urimelige oplysningspligter af den erhvervsdrivende ved gadesalg, hvor ydelserne leveres straks. I disse tilfælde er der heller ikke behov for en fortrydelsesret, da virkningerne af sådanne aftaler er overskuelige. Ikke desto mindre bør medlemsstaterne frit kunne, og opfordres hertil, fastsætte en lavere værdi.**

Ændring17
Forslag til direktiv
Betragtning 15

(15) Et fast forretningssted bør omfatte alle forretningssteder, uanset form (f.eks. forretninger eller varevogne), der fungerer som den erhvervsdrivendes faste forretningssted. Markedsboder **og messestande** bør behandles som faste forretningssteder, selv om den erhvervsdrivende måske kun benytter dem midlertidigt. Andre steder, som kun lejes for en kort periode, og hvor den erhvervsdrivende ikke er etableret (f.eks. hoteller, restauranter, konferencecentre, biografteatre, der lejes af erhvervsdrivende, som ikke er etableret på det pågældende sted), bør ikke betragtes som forretningssteder. På samme måde bør offentlige områder, herunder offentlige transportmidler eller faciliteter, samt private hjem og arbejdspladser, ikke betragtes som faste forretningssteder.

(15) Et fast forretningssted bør omfatte alle forretningssteder, uanset form (f.eks. forretninger, **taxaer** eller varevogne), der fungerer som den erhvervsdrivendes faste forretningssted. Markedsboder bør behandles som faste forretningssteder, selv om den erhvervsdrivende måske kun benytter dem midlertidigt **eller regelmæssigt**. Andre steder, som kun lejes for en kort periode, og hvor den erhvervsdrivende ikke er etableret (f.eks. hoteller, restauranter, konferencecentre, biografteatre, der lejes af erhvervsdrivende, som ikke er etableret på det pågældende sted), bør ikke betragtes som forretningssteder. På samme måde bør offentlige områder, herunder offentlige transportmidler eller faciliteter, samt private hjem og arbejdspladser, ikke betragtes som faste forretningssteder.

Ændring18
Forslag til direktiv
Betragtning 16

(16) **Definitionen af varigt medium** bør navnlig omfatte **dokumenter på papir, USB-nøgler, cd-rom, dvd, memory card eller harddisken på en computer, hvor der er lagret elektronisk post eller pdf-filer.**

(16) **Varige medier** bør navnlig omfatte papir, USB-nøgler, cd-rom, dvd, memory card eller **harddiske på computere. For at kunne betegnes som et »varigt medium«** skal en e-mail eller en webside først og fremmest sætte forbrugeren i stand til at lagre oplysninger så længe, som det er relevant for ham at beskytte sine interesser som følge af hans forhold til den erhvervsdrivende. **For det andet bør e-mailen eller websiden give mulighed for at lagre oplysninger på en sådan måde, at den erhvervsdrivende umuligt kan ændre oplysningerne ensidigt.**

Ændring19
Forslag til direktiv
Betragtning 17

(17) **Forbrugerne bør have ret til at modtage oplysninger forud for aftalens indgåelse. Men erhvervsdrivende bør ikke være forpligtet til at formidle oplysninger, som allerede fremgår af konteksten. I forbindelse med transaktioner på et fast forretningssted fremgår de vigtigste egenskaber ved et givet produkt, den erhvervsdrivendes identitet og leveringsbetingelserne måske af konteksten. I forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted bør den erhvervsdrivende altid formidle oplysninger om betaling, levering, gennemførelse og klagebehandling, da disse forhold måske ikke fremgår af konteksten.**

(17) **Forbrugeren skal informeres grundigt, inden han er bundet af en aftale indgået på et fast forretningssted, vedrørende fjernsalg, en aftale indgået uden for fast forretningssted eller en tilsvarende aftale. I forbindelse med at den erhvervsdrivende giver denne information, bør han tage hensyn til de specifikke behov for forbrugere, som er særligt sårbare på grund af mentale, fysiske eller psykiske handicap, alder eller godtroenhed på en måde, som den erhvervsdrivende med rimelighed kan forventes at gennemskue. Dog bør hensynet til sådanne særlige behov ikke føre til forskellige niveauer for forbrugerbeskyttelse.**

Ændring228
Forslag til direktiv
Betragtning 17 a (ny)

(17a) Uanset at den erhvervsdrivende i forbindelse med blandede aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren umiddelbart udfører deres kontraktlige forpligtelser, og forbrugeren straks betaler en sum, der ikke må overstige 200 EUR, er fritaget for at give de i artikel 9 fastsatte oplysninger på et varigt medium, bør den erhvervsdrivende dog grundigt informere forbrugeren om de væsentlige punkter i kontrakten, navnlig hvad angår prisen, inden forbrugeren er bundet af denne kontrakt.

Ændring20
Forslag til direktiv
Betragtning 20

<p>(20) <i>Forbrugeren bør vide, om han indgår aftale med den erhvervsdrivende eller med en mellemmand, som optræder på en anden forbrugers vegne, for i sidstnævnte tilfælde er forbrugeren muligvis ikke beskyttet i henhold til dette direktiv. Derfor bør mellemmanden gøre opmærksom på dette forhold og følgerne heraf. Begrebet mellemmand bør ikke omfatte onlinehandelsplatforme, som ikke indgår aftaler i en anden parts navn eller på dennes vegne.</i></p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring21 Forslag til direktiv Betragtning 22</p>	
<p>(22) I forbindelse med fjernsalg kan forbrugeren ikke se varen, inden aftalen indgås, og derfor bør han have fortrydelsesret, således at han kan få kendskab til varens art og den måde, den fungerer på.</p>	<p>(22) I forbindelse med fjernsalg kan forbrugeren ikke se varen, inden aftalen indgås, og derfor bør han have fortrydelsesret, således at han inden fortrydelsesfristens udløb kan fastslå varens art og beskaffenhed og få kendskab til den måde, den fungerer på. En sådan fortrydelsesret bør også ydes til aftaler indgået uden for fast forretningssted.</p>
<p>Ændring22 Forslag til direktiv Betragtning 24</p>	
<p>(24) <i>For at skabe retssikkerhed bør fristerne i dette direktiv beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter. Derfor bør alle frister i dette direktiv opfattes som udtrykt i kalenderdage.</i></p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring 23 Forslag til direktiv Betragtning 26</p>	
<p>(26) <i>Når forbrugeren bestiller mere end én vare fra den samme erhvervsdrivende, bør han være berettiget til at gøre fortrydelsesretten gældende i forhold til hver enkelt vare. Hvis varerne leveres særskilt, bør fortrydelsesfristen løbe fra det tidspunkt, hvor forbrugeren får de enkelte varer i fysisk besiddelse. I det tilfælde, en vare leveres i forskellige partier eller dele, bør fortrydelsesfristen løbe fra det tidspunkt, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand får det sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse.</i></p>	<p>(26) <i>Ved gentagen levering af varer af samme slags, bør fortrydelsesfristen løbe fra det tidspunkt, hvor forbrugeren eller en af forbrugeren udpeget tredjemand, som ikke er transportøren, får den første delleverance i fysisk besiddelse. I det tilfælde, hvor en vare leveres i forskellige partier eller dele, bør fortrydelsesfristen løbe fra den dag, hvor forbrugeren får det sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse. Har forbrugeren bestilt flere varer i en ordre, og disse varer leveres særskilt, bør fortrydelsesfristen løbe fra det tidspunkt, hvor forbrugeren modtager den sidste vare.</i></p>
<p>Ændring24 Forslag til direktiv Betragtning 27</p>	
<p>(27) Hvis den erhvervsdrivende ikke har oplyst forbrugeren om fortrydelsesretten forud for indgåelse af en aftale vedrørende fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, bør fortrydelsesfristen forlænges. Men med henblik på retssikkerheden bør der dog indføres en tremåneders frist, forudsat at den erhvervsdrivende har opfyldt sine aftalemæssige forpligtelser fuldt ud. Den erhvervsdrivende bør anses for at have opfyldt sine forpligtelser fuldt ud, når han har leveret de varer eller fuldt ud ydet de tjenesteydelser, som forbrugeren har bestilt.</p>	<p>(27) Hvis den erhvervsdrivende ikke har oplyst forbrugeren om fortrydelsesretten forud for indgåelse af en aftale vedrørende fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, bør fortrydelsesfristen forlænges. Men med henblik på retssikkerheden bør der dog indføres en etårs frist. Men medlemsstaterne bør kunne bevare eksisterende nationale lovgivning med henblik på at udvide denne frist.</p>
<p>Ændring229 Forslag til direktiv Betragtning 28</p>	
<p>(28) Medlemsstaterne gør fortrydelsesretten gældende på forskellig måde, og det har medført omkostninger for virksomheder, som sælger på tværs af grænser. En harmoniseret standardfortrydelsesformular til forbrugere burde kunne forenkle fortrydelsesprocessen og skabe retssikkerhed. Derfor bør medlemsstaterne undlade at tilføje krav til udformningen af fællesskabsstandardformularen, f.eks. at den skal udfyldes med en særlig skriftstørrelse.</p>	<p>(28) Medlemsstaterne gør fortrydelsesretten gældende på forskellig måde, og det har medført omkostninger for virksomheder, som sælger på tværs af grænser. En harmoniseret standardfortrydelsesformular, som forbrugere kan anvende, burde kunne forenkle fortrydelsesprocessen og skabe retssikkerhed. Derfor bør medlemsstaterne undlade at tilføje krav til udformningen af EU-standardformularen, f.eks. at den skal udfyldes med en særlig skriftstørrelse. Imidlertid bør forbrugeren frit kunne gøre sin fortrydelsesret gældende ved anvendelse af sin egen valgte formulering, forudsat at hans erklæring til den erhvervsdrivende er klart formuleret. Dette krav kunne endvidere opfyldes ved at returnere varerne, sende et brev eller foretage en opringning, men bevisbyrden for at påvise, at fortrydelsesretten er udøvet inden for de i dette direktiv fastsatte frister, kan påhvile forbrugeren. Derfor er det i forbrugernes interesse at anvende et varigt medium, når man giver den erhvervsdrivende meddelelse om, at man ønsker at udøve sin fortrydelsesret.</p>
<p>Ændring26 Forslag til direktiv Betragtning 30</p>	
<p>(30) I det tilfælde, fortrydelsesretten gøres gældende, bør den erhvervsdrivende godtgøre alle de betalinger, han har modtaget fra forbrugeren, herunder dem, der omfatter den erhvervsdrivendes udgifter i forbindelse med varens levering til forbrugeren.</p>	<p>(30) I det tilfælde, fortrydelsesretten gøres gældende, bør den erhvervsdrivende godtgøre alle de betalinger, han har modtaget fra forbrugeren, herunder dem, der omfatter den erhvervsdrivendes udgifter i forbindelse med varens levering til forbrugeren, bortset fra betalinger for ekspresleverancer, som forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om. Tilbagebetaling skal kunne ske ved brug af ethvert betalingsmiddel, forudsat at der er tale om et lovligt betalingsmiddel i den medlemsstat, hvor forbrugeren modtager den. Derfor må tilbagebetalingen ikke finde sted i form af tilgodebeviser.</p>
<p>Ændring230 Forslag til direktiv Betragtning 32</p>	
<p>(32) For at undgå, at den erhvervsdrivende godtgør betalinger til en forbruger, som ikke har returneret varerne, bør forbrugeren være forpligtet til at sende varerne tilbage senest 14 dage efter, at han har givet den erhvervsdrivende meddelelse om, at han har besluttet at gøre fortrydelsesretten gældende.</p>	<p>(32) For at undgå, at den erhvervsdrivende godtgør betalinger til en forbruger, som ikke har returneret varerne, bør forbrugeren være forpligtet til at sende varerne tilbage senest 14 dage efter, at han har givet den erhvervsdrivende meddelelse om, at han har besluttet at gøre fortrydelsesretten gældende. Af samme årsag bør den erhvervsdrivende også have mulighed for at gøre tilbagebetalingen betinget af, at forbrugeren har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne.</p>
<p>Ændring231 Forslag til direktiv Betragtning 33</p>	
<p>(33) Der bør være visse undtagelser fra bestemmelserne om fortrydelsesret, som i tilfælde, hvor produktets art gør fortrydelsesretten til en uhensigtsmæssig størrelse. Det gælder f.eks. i forbindelse med vin, som leveres længe efter aftalens indgåelse, og hvor aftalen er genstand for spekulation, idet værdien afhænger af markedskonjunkturerne (vin en primeur).</p>	<p>(33) Der bør være visse undtagelser fra bestemmelserne om fortrydelsesret, som i tilfælde, hvor produktets art gør fortrydelsesretten til en uhensigtsmæssig størrelse, og hvor udøvelsen af fortrydelsesretten ville indebære en unødigt ulempe for den erhvervsdrivende. Det gælder navnlig for fødevarer og andre hygiejniske følsomme eller letfordærlige varer, f.eks. vin, som leveres længe efter aftalens indgåelse, og hvor aftalen er genstand for spekulation, idet værdien afhænger af markedskonjunkturerne (vin en primeur). Også visse andre varer eller</p>

tjenesteydelser, hvis pris afhænger af markedsværdi, bør undtages fra fortrydelsesretten, herunder råstoffer som f.eks. brændselsoolie.

Ændring28
Forslag til direktiv
Betragtning 34

(34) I forbindelse med aftaler om fjernlevering af tjenesteydelser, hvor leveringen påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber (forbrugeren downloader f.eks. datafiler i den nævnte periode), ville det være urimeligt, om forbrugeren fik lov til at gøre fortrydelsesretten gældende efter at have udnyttet tjenesteydelsen helt eller delvist. Derfor bør forbrugeren miste fortrydelsesretten, når leveringen påbegyndes, men det skal ske med forudgående, udtrykkelig samtykke fra forbrugeren.

(34) I forbindelse med aftaler om fjernlevering **eller aftaler indgået uden for fast forretningssted** om levering af tjenesteydelser, hvor leveringen påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber (forbrugeren downloader f.eks. datafiler i den nævnte periode), ville det være urimeligt, om forbrugeren fik lov til at gøre fortrydelsesretten gældende efter at have udnyttet tjenesteydelsen helt eller delvist. Derfor bør forbrugeren miste fortrydelsesretten, når leveringen påbegyndes, men det skal ske med forudgående, udtrykkelig samtykke fra forbrugeren, **og på betingelse af at et sådant samtykke udgør et informeret samtykke, dvs. at forbrugeren er blevet informeret om følgerne af dette valg med hensyn til tabet af fortrydelsesretten**.

Ændring29
Forslag til direktiv
Betragtning 37

(37) Med henblik på forenkling og retssikkerhed bør fortrydelsesretten finde anvendelse på alle former for aftaler indgået uden for forretningssted, undtagen under nærmere definerede omstændigheder, som let kan dokumenteres. **Derfor bør fortrydelsesretten hverken finde anvendelse i forbindelse med hastende reparationer i forbrugers hjem, for fortrydelsesretten er uforenelig med nødsituationer, eller i forbindelse med supermarketers hjemmelieferingsordninger, hvor forbrugeren kan vælge mad, drikkevarer og andre almindelige husholdningsvarer via supermarkedets websted og få dem leveret i deres hjem. Der er tale om varer, som ikke er dyre, og som forbrugeren regelmæssigt køber til deres daglige forbrug eller til daglig anvendelse i husholdningen, og de bør derfor ikke være genstand for fortrydelsesret. Forbrugernes største vanskeligheder og hovedkilden til tvister med erhvervsdrivende drejer sig om levering af varer, herunder varer, som går tabt eller bliver beskadiget under transporten, og forsinket eller delvis levering. Derfor er det hensigtsmæssigt at præcisere og harmonisere de nationale bestemmelser om levering og risikoovergang.**

(37) Med henblik på forenkling og retssikkerhed bør fortrydelsesretten finde anvendelse på alle former for **fjernsalg** og aftaler indgået uden for forretningssted, undtagen under nærmere definerede omstændigheder, som let kan dokumenteres.

Ændring30
Forslag til direktiv
Betragtning 37 a (ny)

(37a) **Forbrugernes største vanskeligheder og hovedkilden til tvister med erhvervsdrivende vedrører levering af varer, herunder varer, som går tabt eller bliver beskadiget under transporten, og forsinket eller delvis levering. Det er derfor hensigtsmæssigt at harmonisere de nationale bestemmelser om levering og risikoovergang.**

Ændring31
Forslag til direktiv
Betragtning 37 b (ny)

(37b) **Hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder sin leveringspligt af varen, bør forbrugeren på et varigt medium opfordre den erhvervsdrivende til at foretage levering inden en frist på mindst syv dage og meddele, at han har til hensigt at ophæve aftalen, hvis leveringen ikke finder sted. Forbrugeren bør anses for at have ophævet aftalen, hvis der ikke er truffet foranstaltninger ved fristens udløb. Hvis der allerede er sket betaling, bør forbrugeren, uden at det berører hans ret til at kræve erstatning, have krav på tilbagebetaling inden syv dage, efter at aftalen er ophævet. Det bør være muligt for medlemsstaterne at vedtage eller opretholde nationale bestemmelser med henblik på at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.**

Ændring32
Forslag til direktiv
Betragtning 38

(38) I forbindelse med forbruger køb kan vareleveringen finde sted på forskellig måde. **Det er kun muligt at opnå den fleksibilitet, der er nødvendig for at tage hensyn til alle disse variationer, hvis der indføres en bestemmelse, som frit kan fraviges.** Forbrugeren bør være beskyttet mod enhver risiko for tab eller beskadigelse af varer under transport arrangeret eller foretaget af den erhvervsdrivende. Den nye bestemmelse om risikoovergang bør ikke finde anvendelse i det tilfælde, forbrugeren venter urimeligt længe med at tage varerne i besiddelse (f.eks. når forbrugeren ikke afhenter varerne på posthuset inden den frist, posthuset har fastsat). Under nævnte omstændigheder bør forbrugeren bære risikoen for tab eller forringelse efter leveringstidspunktet, som aftalt med den erhvervsdrivende.

(38) I forbindelse med forbruger køb kan vareleveringen finde sted på forskellig måde: **enten straks eller på et senere tidspunkt. Hvis parterne ikke har aftalt en bestemt leveringsdato, skal den erhvervsdrivende levere varerne så hurtigt som muligt, men under alle omstændigheder ikke senere end 30 dage fra datoen for indgåelsen af kontrakten.** Forbrugeren bør være beskyttet mod enhver risiko for tab eller beskadigelse af varer under transport arrangeret eller foretaget af den erhvervsdrivende. Den nye bestemmelse om risikoovergang bør ikke finde anvendelse i det tilfælde, forbrugeren venter urimeligt længe med at tage varerne i besiddelse (f.eks. når forbrugeren ikke afhenter varerne på posthuset inden den frist, posthuset har fastsat). Under nævnte omstændigheder bør forbrugeren bære risikoen for tab eller forringelse efter leveringstidspunktet, som aftalt med den erhvervsdrivende.

Ændring33
Forslag til direktiv
Betragtning 38 a (ny)

(38a) **I mange transaktioner får forbrugeren ikke tilstrækkeligt mange betalingsmåder at vælge imellem, eller de bliver pålagt gebyr, hvis de nægter at bruge bestemte måder. Denne situation skal behandles i en bestemmelse, som sikrer, at den erhvervsdrivende tilbyder forbrugeren forskellige betalingsmåder, og i forbindelse med fjernsalgsaftaler bør disse omfatte såvel elektroniske som ikkeelektroniske betalingsmåder. En ikkeelektronisk betalingsmåde ville f.eks. være muligheden for at udskrive en ordre fra den erhvervsdrivendes webside og betale den kontant i en bank eller et andet kontaktpunkt for den erhvervsdrivende.**

Ændring34
Forslag til direktiv
Betragtning 39

(39) Den erhvervsdrivende bør skulle stå til ansvar over for forbrugeren, hvis varerne ikke er i overensstemmelse med aftalen. Varerne bør forventes at være i overensstemmelse med aftalen, hvis de opfylder en række betingelser, som hovedsagelig vedrører varernes beskaffenhed. Den beskaffenhed og brugbarhed, som forbrugeren med rimelig kan forvente, vil bl.a. afhænge af, om varerne er nye eller brugte, samt af varernes forventede holdbarhed.

(39) Den erhvervsdrivende bør skulle stå til ansvar over for forbrugeren, hvis varerne ikke er i overensstemmelse med aftalen. Varerne bør forventes at være i overensstemmelse med aftalen, hvis de opfylder en række betingelser, som hovedsagelig vedrører varernes beskaffenhed **og mængde**. Den beskaffenhed og brugbarhed, som forbrugeren med rimelig kan forvente, vil bl.a. afhænge af, om varerne er nye eller brugte, samt af varernes forventede holdbarhed. **Hvis der er tale om fejll levering eller mangelfuld levering, bør varerne ligeledes anses for ikke at være i overensstemmelse med aftalen.**

<p>Ændring35 Forslag til direktiv Betragtning 40</p>	
<p>(40) Hvis varen ikke er i overensstemmelse med aftalen, bør forbrugeren først have mulighed for at kræve, at den erhvervsdrivende reparerer varerne eller udskifter dem efter den erhvervsdrivendes valg, medmindre den erhvervsdrivende beviser, at nævnte midler er ulovlige, umulige eller kræver en urimelig indsats fra den erhvervsdrivendes side. Den erhvervsdrivendes indsats bør bestemmes på en objektiv måde under hensyn til de omkostninger, der påføres den erhvervsdrivende ved afhjælpning af den manglende overensstemmelse, varernes værdi og den manglende overensstemmelses betydning. Mangel på reservedele bør ikke være en gyldig grund til, at den erhvervsdrivende ikke afhjælper manglende overensstemmelse inden for en rimelig frist eller uden en uforholdsmæssig stor indsats.</p>	<p>(40) Forbrugeren bør i første omgang kunne kræve, at den erhvervsdrivende afhjælper den manglende overensstemmelse eller omleverer, medmindre dette vil være umuligt eller uforholdsmæssigt. Hvorvidt en afhjælpning er uforholdsmæssig bør bestemmes på en objektiv måde. En afhjælpning bør betragtes som uforholdsmæssig, hvis den medfører omkostninger, der er urimeligt store i forhold til andre former for afhjælpning. For at fastslå, om der er tale om urimelige omkostninger, skal omkostningerne ved afhjælpningen være klart højere end omkostningerne til en anden form for afhjælpning.</p>
<p>Ændring36 Forslag til direktiv Betragtning 41</p>	
<p>(41) Forbrugeren bør ikke afholde omkostninger i forbindelse med afhjælpning af manglende overensstemmelse, navnlig forsendelsesomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger. Endvidere bør forbrugeren ikke godtgøre den erhvervsdrivende for brug af defekte varer.</p>	<p>(41) Forbrugeren bør ikke afholde omkostninger i forbindelse med afhjælpning af manglende overensstemmelse, navnlig forsendelsesomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger. Endvidere bør forbrugeren ikke godtgøre den erhvervsdrivende for brug af defekte varer. Forbrugeren bør have ret til at kræve erstatning i overensstemmelse med bestemmelserne i gældende national ret for ethvert tab som følge af manglende overensstemmelse med købsaftalen, der ikke afhjælpes af den erhvervsdrivende. En sådan erstatning skal kunne omfatte ikkeøkonomisk erstatning, såfremt den nationale lovgivning tillader det.</p>
<p>Ændring37 Forslag til direktiv Betragtning 42</p>	
<p>(42) Når den erhvervsdrivende enten har nægtet eller mere end en gang undladt at afhjælpe manglende overensstemmelse, bør forbrugeren være berettiget til frit at vælge ethvert af de midler, som står til rådighed. Den erhvervsdrivendes afvisning kan enten være eksplicit eller implicit, hvilket i sidstnævnte tilfælde betyder, at den erhvervsdrivende ikke reagerer på eller ignorerer forbrugers krav om afhjælpning af den manglende overensstemmelse.</p>	<p>(42) Hvis forbrugeren ikke har krav på reparation eller omlevering, bør han være berettiget til frit at vælge ethvert af de midler, som står til rådighed. Medlemsstaterne bør med henblik på at sikre en højere grad af forbrugerbeskyttelse have mulighed for at indføre eller opretholde nationale bestemmelser om frit valg af andre afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overensstemmelse med aftalen.</p>
<p>Ændring38 Forslag til direktiv Betragtning 42 a (ny)</p>	
<p>(42a) Det bør fastsættes, at den erhvervsdrivendes ansvar i visse tilfælde kan gøres gældende i forbindelse med tilfælde af manglende overensstemmelse ved overgangen af risikoen til forbrugeren, selv om den manglende overensstemmelse først opdages senere.</p>	
<p>Ændring39 Forslag til direktiv Betragtning 42 b (ny)</p>	
<p>(42b) Hvis den erhvervsdrivende i sin egenskab af endelig sælger er ansvarlig over for forbrugeren som følge af en handling eller en undladelse begået af producenten, bør den erhvervsdrivende i sin egenskab af endelig sælger have ret til at rejse krav over for den eller de ansvarlige i aftalekæden. I denne henseende bør medlemsstaternes nationale bestemmelser fastlægge, hvem der er ansvarlig, samt hvilke procedurer og vilkår der skal gælde herfor.</p>	
<p>Ændring40 Forslag til direktiv Betragtning 42 c (ny)</p>	
<p>(42c) Forbrugeren bør have en garantiperiode for manglende overensstemmelse på to år. Til fordel for forbrugeren bør manglende overensstemmelse, der viser sig senest seks måneder efter, at risikoen er overgået til forbrugeren, formodes at have eksisteret på leveringstidspunktet. Medlemsstaterne bør have mulighed for at vedtage eller opretholde nationale bestemmelser om garantiperioder, varighed af omvendt bevisbyrde eller specifikke regler for en væsentlig manglende overensstemmelse, som viser sig efter garantiperiodens udløb, for at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.</p>	
<p>Ændring41 Forslag til direktiv Betragtning 43</p>	
<p>(43) I henhold til direktiv 1999/44/EF kan medlemsstaterne give forbrugeren en frist på mindst to måneder til at underrette sælgeren om eventuel manglende overensstemmelse. De forskellige gennemførelsesbestemmelser har skabt handelshindringer. Derfor er det nødvendigt at fjerne denne reguleringsmulighed og forbedre retssikkerheden ved at gøre forbrugeren forpligtet til at underrette den erhvervsdrivende om manglende overensstemmelse senest to måneder efter tidspunktet for denne konstatering.</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring42 Forslag til direktiv Betragtning 44</p>	
<p>(44) Visse erhvervsdrivende eller producenter tilbyder forbrugerne handelsgarantier. For at sikre, at forbrugeren ikke vildledes, bør handelsgarantierne indeholde bestemte informationer, herunder om deres varighed og geografiske udstrækning, og det skal fremgå, at handelsgarantien ikke påvirker forbrugers lovfastede rettigheder.</p>	<p>(44) Visse erhvervsdrivende eller producenter tilbyder forbrugerne handelsgarantier. For at sikre, at forbrugeren ikke vildledes, bør handelsgarantierne indeholde bestemte informationer, herunder om deres varighed og geografiske udstrækning, og det skal fremgå, at handelsgarantien ikke påvirker forbrugers lovfastede rettigheder inden for rammerne af gældende national lovgivning og de rettigheder, der fastsættes i dette direktiv.</p>
<p>Ændring43 Forslag til direktiv Betragtning 45 a (ny)</p>	
<p>(45a) De harmoniserede lovgivningsmæssige aspekter vedrører kun aftaler indgået mellem virksomheder og forbrugere. Bestemmelserne i dette direktiv om urimelige kontraktvilkår bør derfor ikke berøre national lovgivning om</p>	

<p><i>aftaler vedrørende beskæftigelse, aftaler vedrørende arverettigheder, aftaler vedrørende familieret og aftaler vedrørende virksomheders stiftelse og organisation eller partnerskabsaftaler og obligationsvilkår.</i></p>	
<p>Ændring44 Forslag til direktiv Betragtning 46</p>	
<p>(46) Bestemmelser om urimelige kontraktvilkår finder ikke anvendelse på kontraktvilkår, der direkte eller indirekte afspejler love <i>eller</i> administrative bestemmelser i medlemsstaterne, som er i overensstemmelse med <i>fællesskabslovgivningen</i>. På samme måde bør vilkår, som afspejler principper eller bestemmelser i internationale konventioner, som <i>Fællesskabet</i> eller medlemsstaterne er part i, bl.a. på transportområdet, ikke vurderes på grundlag af kriterierne for urimelige kontraktvilkår.</p>	<p>(46) Bestemmelser om urimelige kontraktvilkår finder ikke anvendelse på kontraktvilkår, der direkte eller indirekte afspejler love, administrative bestemmelser <i>eller generelle retsprincipper</i> i medlemsstaterne, som er i overensstemmelse med <i>EU-lovgivningen</i>. På samme måde bør <i>kontraktvilkårene endvidere afspejle principperne og bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder</i>. Vilkår, som afspejler principper eller bestemmelser i internationale konventioner, som <i>Unionen</i> eller medlemsstaterne er part i, bl.a. på transportområdet, <i>bør</i> ikke vurderes på grundlag af kriterierne for urimelige kontraktvilkår.</p>
<p>Ændring45 Forslag til direktiv Betragtning 47</p>	
<p>(47) <i>Forbrugerftaler bør</i> altid <i>udfærdiges</i> på en klar og forståelig måde og <i>være letlæselige</i>. Erhvervsdrivende bør frit kunne vælge den skrifttype og –størrelse, som kontraktvilkårene udfærdiges med. Forbrugeren bør have mulighed for at læse vilkårene, inden aftalen indgås. Det kan ske ved at udlevere vilkårene til forbrugeren efter anmodning (ved aftaler indgået på fast forretningssted), gøre vilkårene tilgængelige på anden vis (f.eks. på den erhvervsdrivendes websted i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg) eller ved at vedlægge ordresedlen standardvilkårene som bilag (i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted). Den erhvervsdrivende bør anmode om forbrugersens udtrykkelige samtykke til eventuelle betalinger ud over betalingen for den erhvervsdrivendes vigtigste kontraktlige forpligtelse. Det bør være forbudt at formode samtykke ved brug af opt out-ordninger som f.eks. forud afkrydsede felter.</p>	<p>(47) <i>Alle kontraktvilkår skal</i> altid <i>være udtrykt</i> på en klar og forståelig måde. <i>Hvis en kontraktbestemmelse foreligger på skrift, skal den altid være udformet på et klart og let forståeligt sprog</i>. Erhvervsdrivende bør frit kunne vælge den skrifttype og –størrelse, som kontraktvilkårene udfærdiges med. Forbrugeren bør have mulighed for at læse vilkårene, inden aftalen indgås. Det kan ske ved at udlevere vilkårene til forbrugeren efter anmodning (ved aftaler indgået på fast forretningssted), gøre vilkårene tilgængelige på anden vis (f.eks. på den erhvervsdrivendes websted i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg) eller ved at vedlægge ordresedlen standardvilkårene som bilag (i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted). Den erhvervsdrivende bør anmode om forbrugersens udtrykkelige samtykke til eventuelle betalinger ud over betalingen for den erhvervsdrivendes vigtigste kontraktlige forpligtelse. Det bør være forbudt at formode samtykke ved brug af opt out-ordninger som f.eks. forud afkrydsede felter.</p>
<p>Ændring46 Forslag til direktiv Betragtning 47 a (ny)</p>	
<p><i>(47a) De erhvervsdrivende bør frit kunne vælge, hvorledes kontraktvilkårene meddeles, f.eks. med hvilken skrifttype og -størrelse disse udfærdiges. Medlemsstaterne bør undlade at stille krav til, hvordan kontraktvilkårene præsenteres, dog undtaget krav til, hvordan de præsenteres for handicappede, eller når varerne eller tjenesteydelserne kan medføre en særlig risiko for forbrugersens eller en tredjepersons sundhed og sikkerhed. Medlemsstaterne kan også stille yderligere krav i de tilfælde, hvor der på grund af kompleksiteten af aftalerne for sådanne varer eller tjenesteydelser er risiko for negative konsekvenser for forbrugere, herunder problemer der vedrører konkurrencen i denne sektor. Dette kan eksempelvis være tilfældet i aftaler om finansielle tjenesteydelser, gas, elektricitet og vand, telekommunikation og fast ejendom. Dette bør dog ikke gælde for formelle nationale krav vedrørende aftalens indgåelse eller andre formelle krav, såsom på hvilket sprog vilkårene fastsættes, krav til vilkårenes indhold eller formuleringen af visse kontraktvilkår for særlige sektorer. Dette direktiv bør ikke harmonisere de sproglige krav, der stilles til forbrugerftaler. Medlemsstaterne vil derfor i deres nationale lovgivning kunne opretholde eller indføre sproglige krav til kontraktvilkårene.</i></p>	
<p>Ændring47 Forslag til direktiv Betragtning 49</p>	
<p>(49) Ved anvendelsen af dette direktiv bør vurderingen af, om et vilkår er rimeligt, hverken omfatte vilkår, der omhandler aftalens hovedgenstand eller forholdet mellem leverancens eller ydelsens kvalitet og pris, medmindre disse vilkår ikke opfylder krav om gennemsigtighed. Der bør imidlertid tages hensyn til aftalens hovedgenstand og forholdet mellem kvalitet og pris ved vurderingen af, om andre kontraktvilkår er rimelige. I forbindelse med forsikringsaftaler bør de vilkår, hvori den forsikrede risiko og forsikrersens forpligtelse er klart defineret eller afgrænset, f.eks. ikke indgå i en sådan vurdering, for der tages hensyn til disse afgrænsninger ved beregningen af den præmie, som forbrugeren betaler.</p>	<p>(49) Ved anvendelsen af dette direktiv bør vurderingen af, om et vilkår er rimeligt, hverken omfatte vilkår, der omhandler aftalens hovedgenstand eller forholdet mellem leverancens eller ydelsens kvalitet og pris, medmindre disse vilkår ikke opfylder krav om gennemsigtighed. Der bør imidlertid tages hensyn til aftalens hovedgenstand og forholdet mellem kvalitet og pris ved vurderingen af, om andre kontraktvilkår er rimelige. I forbindelse med forsikringsaftaler bør de vilkår, hvori den forsikrede risiko og forsikrersens forpligtelse er klart defineret eller afgrænset, f.eks. ikke indgå i en sådan vurdering, for der tages hensyn til disse afgrænsninger ved beregningen af den præmie, som forbrugeren betaler. <i>Denne undtagelse gælder ikke den påregede betaling til den erhvervsdrivende som en del af tilknyttede eller afledte udgifter fastsat i aftalen, herunder gebyrer eller afgifter for overtrædelse af kontraktvilkårene, der fuldt ud bør indgå i rimelighedsvurderingen.</i></p>
<p>Ændring48 Forslag til direktiv Betragtning 50</p>	
<p>(50) Med henblik på at skabe retssikkerhed og forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bør direktivet indeholde to lister over urimelige vilkår. Bilag II indeholder en liste over vilkår, som bør betragtes som urimelige under alle omstændigheder. Bilag III indeholder en liste over vilkår, som bør betragtes som urimelige, medmindre den erhvervsdrivende beviser det modsatte. <i>Disse lister bør finde anvendelse i alle medlemsstater.</i></p>	<p>(50) Med henblik på at skabe retssikkerhed og forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bør direktivet indeholde to <i>ikke-udtømmende</i> lister over urimelige vilkår. Bilag II indeholder en liste over vilkår, som bør betragtes som urimelige under alle omstændigheder. Bilag III indeholder en liste over vilkår, som bør betragtes som urimelige, medmindre den erhvervsdrivende beviser det modsatte.</p>
<p>Ændring49 Forslag til direktiv Betragtning 51</p>	
<p>(51) <i>De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.</i></p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring50 Forslag til direktiv Betragtning 52</p>	
<p>(52) <i>Kommissionen bør navnlig tillægges bemyndigelse til at ændre bilag II og III om kontraktvilkår, som skal betragtes som eller formodes at være urimelige. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.</i></p>	<p>udgår</p>

<p>Ændring51 Forslag til direktiv Betragtning 53</p>	
<p>(53) Kommissionens bemyndigelse til at ændre bilag II og III bør anvendes til at sikre konsekvent gennemførelse af bestemmelserne om urimelige vilkår ved at supplere nævnte bilag med kontraktvilkår, som bør betragtes som urimelige under alle omstændigheder, eller som bør betragtes som urimelige, medmindre den erhvervsdrivende har bevist det modsatte.</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring52 Forslag til direktiv Betragtning 55 a (ny)</p>	
<p>(55a) Medlemsstaterne bør sikre, at deres nationale myndigheder har et tilstrækkeligt samarbejde med Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre (ECC), så der kan reageres i grænseoverskridende sager, navnlig på ikkefærdigbehandlede anmodninger hos de europæiske forbrugercentre.</p>	
<p>Ændring53 Forslag til direktiv Betragtning 60</p>	
<p>(60) Europa-Kommissionen vil tage skridt til at finde den mest hensigtsmæssige måde til at sikre, at alle forbrugere gøres bekendt med deres rettigheder på salgsstedet.</p>	<p>(60) Kommissionen vil efter høring af medlemsstaterne og de interesserede parter tage skridt til at finde den mest hensigtsmæssige måde til at sikre, at alle forbrugere og erhvervsdrivende gøres bekendt med deres rettigheder på salgsstedet. Kommissionen bør især benytte sig af midler som informations- og kommunikationsteknologiværktøjer samt offentlige medier.</p>
<p>Ændring54 Forslag til direktiv Betragtning 61 a (ny)</p>	
<p>(61a) Der bør fastsættes bestemmelser for en gensidig evalueringsproces, inden for hvis rammer medlemsstaterne i løbet af tidsfristen for gennemførelsen af dette direktiv i første omgang skal foretage en revision af deres lovgivning med henblik på at fastslå, hvilke mere restriktive national bestemmelser, som samtidig er i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der skal indføres eller opretholdes for at yde større beskyttelse til forbrugerne. Medlemsstaterne bør ved udløbet af tidsfristen for gennemførelsen af dette direktiv udarbejde en rapport om resultaterne af denne revision. Kommissionen bør forelægge hver rapport for alle de øvrige medlemsstater samt andre berørte parter. Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet kan inden for seks måneder fremsætte bemærkninger til rapporterne. Kommissionen bør senest et år efter udløbet af fristen for gennemførelsen af dette direktiv og derefter hvert tredje år udarbejde en rapport, der i givet fald indeholder lovgivningsforslag. Kommissionen bør om nødvendigt bistå medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af en fælles metode.</p>	
<p>Ændring55 Forslag til direktiv Betragtning 61 b (ny)</p>	
<p>(61b) For at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i alle medlemsstater bør personer og organisationer, som har en berettiget interesse i forbrugerbeskyttelse, tilskyndes til at rapportere og fremkomme med ikke-bindende udtalelser til medlemsstaterne og Kommissionen om deres vurderinger, således at der kan tages hensyn hertil i forbindelse med revisionen af dette direktiv.</p>	
<p>Ændring56 Forslag til direktiv Betragtning 63</p>	
<p>(63) Det ville være hensigtsmæssigt at tage dette direktiv op til revision, hvis der konstateres hindringer på det indre marked. Revisionen kunne føre til et forslag fra Kommissionen om ændring af dette direktiv og herunder eventuelt ændringer af anden forbrugerbeskyttelseslovgivning som udtryk for Kommissionens tilsagn i strategien for forbrugerpolitikken om at tage gældende fællesskabsret op til revision for at sikre et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau.</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring57 Forslag til direktiv Artikel 1</p>	
<p>Formålet med dette direktiv er at bidrage til et velfungerende indre marked og at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau gennem indbyrdes tilnærmelse af visse aspekter ved medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om aftaler mellem forbrugere og erhvervsdrivende.</p>	<p>Formålet med dette direktiv er at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og bidrage til et velfungerende indre marked gennem indbyrdes tilnærmelse af visse aspekter ved medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om aftaler mellem forbrugere og erhvervsdrivende.</p>
<p>Ændring59 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 1</p>	
<p>1) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, ikke handler som led i sit erhverv.</p>	<p>1) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, primært ikke handler som led i sit erhverv.</p> <p>Medlemsstaterne kan opretholde eller udvide anvendelsen af direktivets bestemmelser til juridiske eller fysiske personer, som ikke er forbrugere som defineret i dette direktiv.</p>
<p>Ændring60 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 2</p>	
<p>2) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, handler som led i sit erhverv, samt enhver anden person, der optræder i en erhvervsdrivendes navn eller på dennes vegne</p>	<p>2) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk eller juridisk person - uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab - der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, handler som led i sit erhverv, samt enhver anden person, der optræder på vegne af en erhvervsdrivende</p>

<p>Ændring61 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 2 a (nyt)</p>	
<p>2a) »vare«: enhver løsøregenstand eller immaterielt gode, der kan anvendes på en måde, der kan sidestilles med fysisk besiddelse, undtagen varer som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov. Vand, gas og elektricitet betragtes som varer i henhold til dette direktiv, når det udbydes til salg i et begrænset volumen eller en bestemt mængde</p>	
<p>Ændring62 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 2 b (nyt)</p>	
<p>2b) »vare, som er fremstillet efter forbrugers specifikationer«: enhver vare, som ikke er præfabrikeret, og hvis færdiggørelse afhænger af forbrugers individuelle valg eller beslutning</p>	
<p>Ændring63 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 3</p>	
3) »købsaftale«: enhver aftale mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren om salg af varer, herunder enhver aftale med blandet formål, der både har varer og tjenesteydelser som salgsgenstand	udgår
<p>Ændring64 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 4</p>	
4) »vare«: enhver løsøregenstand undtagen	udgår
a) varer, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov	
b) vand og gas, medmindre disse varer sælges i et afgrænset volumen eller i en bestemt mængde	
c) elektricitet	
<p>Ændring65 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 5</p>	
5) »tjenesteydelsesaftale«: enhver aftale, dog ikke købsaftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende yder forbrugeren en tjeneste	5) »tjenesteydelse«: enhver levering af arbejde eller andre tjenester af enhver art fra den erhvervsdrivende til forbrugeren mod betaling
<p>Ændring66 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 5 a (nyt)</p>	
<p>5a) »købsaftale«: enhver aftale, ved hvilken en erhvervsdrivende i overensstemmelse med gældende national ret skaffer en forbruger ejendomsret til en vare eller forpligter sig til at skaffe en forbruger ejendomsret til en vare, og ved hvilken forbrugeren forpligter sig til at betale den aftalte pris. I dette direktiv forstås ved købsaftale også aftaler om levering af varer, som endnu ikke er fremstillet</p>	
<p>Ændring67 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 5 b (nyt)</p>	
<p>5b) »blandet aftale«: enhver aftale, der både omfatter elementer af levering af en tjenesteydelse og elementer af levering af varer</p>	
<p>Ændring68 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 6</p>	
6) »aftale vedrørende fjernsalg«: enhver købs- eller tjenesteydelsesaftale, hvor den erhvervsdrivende med henblik på aftalens indgåelse udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker	6) »aftale vedrørende fjernsalg«: enhver aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger om levering af en vare eller en tjenesteydelse, der er indgået som led i et ordnet system for fjernsalg eller levering af fjernydelser, hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren ikke samtidig er fysisk til stede ved aftalens indgåelse, men udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker
<p>Ændring69 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 7</p>	
7) »fjernkommunikationsteknik«: ethvert middel, som uden den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse kan anvendes med henblik på indgåelse af en aftale mellem disse parter	udgår
<p>Ændring70 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 8</p>	
8) »aftale indgået uden for fast forretningssted«:	8) »aftale indgået uden for fast forretningssted«: enhver aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger om levering af en vare eller en tjenesteydelse,
a) enhver købs- eller tjenesteydelsesaftale indgået uden for fast forretningssted med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse eller enhver købs- eller tjenesteydelsesaftale, som forbrugeren har afgivet tilbud på under de samme omstændigheder, eller	a) der er indgået uden for fast forretningssted med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse
	aa) der er indgået uden for fast forretningssted, hvor forbrugeren med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse har afgivet tilbud, eller

b) <i>enhver købs- eller tjenesteydelse aftale indgået på fast forretningssted, men forhandlet på plads</i> uden for fast forretningssted med den erhvervsdrivendes og forbrugersens samtidige fysiske tilstedeværelse	b) <i>hvis vigtigste elementer i kontrakten er blevet fastlagt i løbet af en udflugt, i forbindelse med et fritidsarrangement eller ved en salgsdemonstration arrangeret af den erhvervsdrivende</i> uden for fast forretningssted med den erhvervsdrivendes og forbrugersens samtidige fysiske tilstedeværelse, <i>og hvor formålet med denne udflugt, dette fritidsarrangement eller denne salgsdemonstration er efterfølgende at indgå en aftale på et fast forretningssted</i>
<p>Ændring71 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 9 – litra b</p>	
b) markedsboder <i>og messestande</i> , hvor den erhvervsdrivende regelmæssigt eller midlertidigt udøver sin aktivitet	b) markedsboder, hvor den erhvervsdrivende regelmæssigt eller midlertidigt udøver sin aktivitet
<p>Ændring72 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 12</p>	
12) »produkt«: <i>enhver vare eller tjenesteydelse, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser</i>	udgår
<p>Ændring73 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 14</p>	
14) »erhvervsmæssig dilgelsespligt«: <i>standarden for de særlige færdigheder og den omhu, som en erhvervsdrivende med rimelighed kan forventes at udvise over for forbrugerne, og som skal stå i et rimeligt forhold til hæderlig markedspraksis og/eller det generelle princip om god tro inden for den erhvervsdrivendes virkefelt</i>	udgår
<p>Ændring74 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 15</p>	
15) »auktion«: <i>en salgsmetode, hvor den erhvervsdrivende tilbyder varer eller tjenester gennem en konkurrencebaseret budprocedure, som kan omfatte brug af fjernkommunikationsteknikker, og hvor den højestbydende er forpligtet til at købe varerne eller tjenesteydelse. En transaktion på grundlag af et fastpristilbud er til trods for forbrugersens mulighed for at indgå aftalen gennem en budprocedure, ikke en auktion</i>	udgår
<p>Ændring75 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 16</p>	
16) »offentlig auktion«: <i>en salgsmetode, hvor den erhvervsdrivende tilbyder varer til forbrugere, som selv er eller har mulighed for selv at være til stede under auktionen, gennem en konkurrencebaseret budprocedure, som styres af en auktionsholder, og hvor den højestbydende er forpligtet til at købe varerne</i>	16) »offentlig auktion«: <i>en salgsmetode, hvor en erhvervsdrivende i forbindelse med et offentligt tilgængeligt arrangement tilbyder en vare eller en tjenesteydelse til forbrugere gennem en gennemsigtig, konkurrencebaseret budprocedure, der styres af en tredjemand (en auktionsholder), der mod betaling handler som bemyndiget repræsentant for den erhvervsdrivende. Ved en auktion med stigende bud går varen eller tjenesteydelsen til den forbruger eller en person, der handler på dennes vegne, som er den højestbydende. Ved en auktion med faldende bud går varen eller tjenesteydelsen til den forbruger eller en person, der handler på dennes vegne, der med det samme og som den første erklærer sig villig til at købe varen eller tjenesteydelsen til den angivne pris.</i>
<p>Ændring76 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 17</p>	
17) »producent«: <i>den, der har fremstillet en vare, den importør, der har indført den til Fællesskabet, eller enhver anden, der fremstår som producent ved at have forsynet varen med sit navn, sit mærke eller et andet kendetegn</i>	17) »producent«: <i>den, der har fremstillet en vare, den importør, der har indført den til Unionen, eller enhver anden, der fremstår som producent ved at have forsynet varen med sit navn, sit mærke eller et andet kendetegn</i>
<p>Ændring77 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 18</p>	
18) »handelsmæssig garanti«: <i>enhver forpligtelse, som den erhvervsdrivende eller producenten (»garantigiveren«) har påtaget sig over for forbrugeren til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varen, hvis den ikke svarer til de specifikationer, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse</i>	18) »handelsmæssig garanti«: <i>enhver forpligtelse, som den erhvervsdrivende eller producenten (»garantigiveren«) har påtaget sig over for forbrugeren, ud over sine lovmæssige forpligtelser i henhold til overensstemmelsesgarantien, til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varen, hvis den ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet element, som ikke er forbundet med overensstemmelse, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse</i>
<p>Ændring78 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 19</p>	
19) »mellemand«: <i>en erhvervsdrivende, som indgår aftalen i forbrugersens navn eller på dennes vegne</i>	udgår
<p>Ændring79 Forslag til direktiv Artikel 2 – nr. 20</p>	
20) »tilknyttet aftale«: <i>en aftale i henhold til hvilken forbrugeren erhverver varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af en aftale vedrørende fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, og hvor disse varer eller tjenesteydelser leveres af den erhvervsdrivende eller tredjemand på grundlag af et arrangement mellem nævnte tredjemand og den erhvervsdrivende.</i>	20) »tilknyttet aftale«: <i>enhver aftale om levering af varer eller tjenesteydelser, a) som fra en objektiv synsvinkel udgør en kommerciel enhed, gennem aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller b) hvor varer eller tjenesteydelser leveres af den erhvervsdrivende eller af en tredjepart på grundlag af en ordning mellem denne tredjepart og den erhvervsdrivende.</i>

En kommerciel enhed anses for at foreligge, når de varer eller tjenesteydelser, der leveres i henhold de tilknyttede aftaler, vedrører udførelsen af aftaler om fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller anvendelsen af de varer eller tjenesteydelser, der er leveret i henhold til sådanne aftaler.

**Ændring 80 + 232
Forslag til direktiv
Artikel 3**

1. Dette direktiv finder anvendelse på **købs- og tjenesteydelsesaftaler** mellem den **erhvervsdrivende** og forbrugeren på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser.

2. Dette direktiv **finder udelukkende anvendelse på finansielle tjenesteydelser**, for så vidt angår visse aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. artikel 8-20, urimelige kontraktvilkår, jf. artikel 30-39, og generelle bestemmelser, jf. artikel 40-46, sammenholdt med artikel 4 om fuld harmonisering.

3. Artikel 30-39 om forbrugerrettigheder i forbindelse med urimelige kontraktvilkår, finder sammenholdt med artikel 4 om fuld harmonisering som de eneste anvendelse på aftaler, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF og Rådets direktiv 90/314/EØF.

4. Artikel 5, 7, 9 og 11 berører ikke bestemmelserne om oplysningskrav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF.

1. Dette direktiv finder anvendelse på **aftaler om levering af en vare eller en tjenesteydelse i henhold til en aftale med blandet formål** mellem den **erhvervsdrivende** og forbrugeren på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser.

2. Dette direktiv **berører ikke den sektorspecifikke EU-lovgivning for aftaler, der indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger.**

2a. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aftaler om

a) sociale ydelser

b) sundhedsydelser, der leveres af sundhedsprofessionelle til patienter med henblik på at vurdere, bevare eller genetablere deres sundhedstilstand

c) spil, som indebærer, at der gøres indsats med penge i spil, som indeholder et element af tilfældighed, herunder lotteri, kasinospil og væddemål.

2b. Artikel 5 til 19 og artikel 23a gælder ikke for aftaler

a) om finansielle tjenesteydelser

b) der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne 1.

3. Jf. stk. 4 til 4c i den artikel anvendes artikel 9 til 19 for aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted.

4. Artikel 9-19 finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted:

a) om stiftelse, erhvervelse eller overdragelse af rettigheder i fast ejendom eller garantier i forbindelse med fast ejendom eller vedrørende opførelse eller væsentlig ombygning af en bygning eller udlejning af en bygning eller en lejlighed

b) der er omfattet af Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure 2 eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, viderealg- og bytteaftaler 3,

c) som i overensstemmelse med medlemsstaternes regler oprettes under medvirken af en offentlig embedsmand, der er juridisk forpligtet til at være uafhængig og upartisk, og som ved omfattende juridisk oplysning skal sikre, at forbrugeren kun indgår aftalen efter moden overvejelse og med kendskab til dens juridiske rækkevidde.

4a. Artikel 9 til 19 finder ikke anvendelse på aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren straks udfører deres kontraktlige forpligtelser og prisen ikke overstiger 40 EUR, hvis sådanne aftaler på grund af deres karakter sædvanligvis indgås uden for fast forretningssted. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi i den nationale lovgivning.

4b. Artikel 9 til 19 gælder ikke for aftaler om fjernsalg:

a) der indgås ved hjælp af vareautomater eller automatiserede forretningslokaler

b) der indgås med formidlere af telekommunikation ved brug af offentlige telefonbokse, eller som omhandler særskilte telefon-, internet- eller faxforbindelser, som er etableret af forbrugeren.

4c. Artikel 11, stk. 1b, og artikel 12-19 finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende fjernsalg om levering af tjenesteydelser i form af logi, transport, biludlejning samt forplejning og fritidstilbud, når aftalerne vedrører levering på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum.

4d. Jf. stk. 4e, 4f og 4g i denne artikel, anvendes artikel 22 til 29 for købsaftaler. I tilfælde af aftaler med blandet formål finder dette kapitel kun anvendelse på varerne, jf. dog artikel 24, stk. 5.

4e. Artikel 22a og 23a finder ligeledes anvendelse på tjenesteydelsesaftaler og aftaler med blandet formål.

4f. Artikel 22 til 29 gælder ikke for:

a) elektricitet

b) vand og gas, medmindre disse varer sælges i et afgrænset volumen eller i en bestemt mængde

4g. Artikel 22 til 29 finder ikke anvendelse på brugte genstande, som sælges på offentlig auktion.

	1 EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16. 2 EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59. 3 EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10.
	Ændring81 Forslag til direktiv Artikel 4 – overskrift
Fuld harmonisering	Harmoniseringsgrad
	Ændring82 Forslag til direktiv Artikel 4
Medlemsstaterne kan <i>ikke i national ret beholde</i> eller indføre bestemmelser, der <i>fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau.</i>	1. Medlemsstaterne kan, <i>undtaget i de tilfælde, der er fastsat i stk. 1 a og 1 b, i deres nationale lovgivning opretholde</i> eller indføre <i>strengere</i> bestemmelser, der er i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at sikre en højere grad af forbrugerbeskyttelse på de betingelser og i det omfang, der er fastlagt i artikel 5, artikel 9, stk. 5, og artikel 9, stk. 6, artikel 22 til 29, artikel 31, stk. 4, og artikel 34 og 35. 2. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning opretholde strengere bestemmelser, der er i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at sikre en højere grad af forbrugerbeskyttelse, som fastlagt i artikel 12, stk. 4, og artikel 13, stk. 2. 3. Medlemsstaterne kan ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i artikel 2, artikel 9, stk. 1-4, artikel 9, stk. 8, artikel 10 og 11, artikel 12, stk. 1-3, artikel 13, stk. 1, artikel 14 til 19, artikel 30 til 33 og artikel 35, herunder strengere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau.
	Ændring83 Forslag til direktiv Artikel 4 a (ny)
	Artikel 4a Tidsfrister, datoer og tidspunkter Fristerne i nærværende direktiv beregnes som omhandlet i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter 1. 1 EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.
	Ændring84 Forslag til direktiv Kapitel II – overskrift
Forbrugerorientering	Forbrugerorientering <i>for aftaler indgået på fast forretningssted</i>
	Ændring85 Forslag til direktiv Artikel 5 – overskrift
Generelle oplysningskrav	Oplysningskrav <i>i forbindelse med aftaler indgået på fast forretningssted</i>
	Ændring86 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – indledning
1. <i>Forud for enhver købs- eller tjenesteydelsesaftales</i> indgåelse skal den erhvervsdrivende, hvis oplysningerne ikke allerede fremgår af konteksten, orientere forbrugeren om følgende:	1. <i>I forbindelse med indgåelse af en aftale på fast forretningssted</i> skal den erhvervsdrivende, hvis oplysningerne ikke allerede fremgår af konteksten, <i>på en klar og forståelig måde</i> orientere forbrugeren om følgende:
	Ændring87 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra a
a) <i>produktets</i> vigtigste egenskaber i et omfang, der svarer til <i>kommunikationsteknikken og produktet</i>	a) <i>varens eller tjenesteydelsens</i> vigtigste egenskaber i et omfang, der svarer til <i>varen eller tjenesteydelsen</i>
	Ændring88 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra b
b) den erhvervsdrivendes <i>fysiske adresse og navn</i> , f.eks. hans firmanavn, <i>og, hvor det er relevant, den fysiske adresse og navnet på den erhvervsdrivende, på hvis vegne han handler</i>	b) den erhvervsdrivendes <i>identitet</i> , f.eks. hans firmanavn
	Ændring89 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra b a (nyt)
	<i>ba) den fysiske adresse på den erhvervsdrivendes faste forretningssted samt telefon-, faxnummer og e-mail-adresse, såfremt sådanne findes, således at forbrugeren hurtigt kan tage kontakt til den erhvervsdrivende og kommunikere med denne på effektiv vis.</i>
	Ændring90 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra c
c) <i>prisen</i> inklusive afgifter, eller, hvis <i>produktets</i> art gør, at prisen ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen udregnes, samt, hvor på det er relevant, alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto eller, hvor sådanne omkostninger ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, oplysninger om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger	c) <i>den samlede pris</i> inklusive afgifter, eller, hvis <i>varens eller tjenesteydelsens</i> art gør, at prisen ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen udregnes, samt, hvor det er relevant, alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto <i>og enhver anden omkostning</i> eller, hvor sådanne omkostninger ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, oplysninger om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger. <i>I forbindelse med</i>

<i>tidsbegrænsede aftaler er den samlede pris de samlede månedlige omkostninger</i>	
Ændring91 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra d	
d) <i>forholdene vedrørende</i> betaling, levering, gennemførelse og klagebehandling, <i>hvis disse afviger fra kravene i forbindelse med erhvervmæssig diligenstpligt</i>	d) <i>når det er relevant, de nærmere bestemmelser for</i> betaling, levering, gennemførelse, <i>den dato, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesten samt den erhvervsdrivendes politik for</i> klagebehandling
Ændring92 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra f og f a (nye)	
f) eventuel eftersalgsservice og handelsmæssige garantier samt betingelserne herfor, hvor det er relevant	f) <i>foruden påmindelsen om eksistensen af en lovfæstet overensstemmelsesgaranti for varerne</i> , eventuel eftersalgsservice og handelsmæssige garantier samt betingelserne herfor, hvor det er relevant fa) <i>eventuelle adfærdskodekser, og hvordan de kan erhverves, hvor det er relevant</i>
Ændring93 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra g	
g) aftalens gyldighedsperiode, hvor det er relevant, eller for tidsbestemte aftaler, betingelserne for at bringe aftalen til ophør	g) aftalens gyldighedsperiode, hvor det er relevant, eller for tidsbestemte aftaler, <i>eller for aftaler, der forlænges automatisk</i> , betingelserne for at bringe aftalen til ophør
Ændring94 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra i	
i) eventuelle forskud eller andre finansielle garantier, som forbrugeren skal betale eller stille efter anmodning fra den erhvervsdrivende, samt betingelserne herfor.	i) <i>hvor det er relevant</i> , eventuelle forskud eller andre finansielle garantier, som forbrugeren skal betale eller stille efter anmodning fra den erhvervsdrivende, samt betingelserne herfor
Ændring95 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 1 – litra i a, i b og i c (nye)	
	ia) <i>anvendelse af tekniske beskyttelsesforanstaltninger for digitalt indhold, hvor det er relevant</i> ib) <i>digitalt indholds interoperabilitet med hardware og software i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed kan have vidst, herunder eventuel manglende interoperabilitet, hvor det er relevant</i> ic) <i>hvor det er relevant, mulighed for adgang til en udenretslig klage- og afhjælpningsmekanisme, som den erhvervsdrivende er underkastet, og forudsætningerne for denne adgang.</i>
Ændring96 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 2	
2. <i>I forbindelse med offentlige auktioner kan oplysningerne i stk. 1, litra b), udskiftes med auktionarius' fysiske adresse og navn.</i>	2. <i>Stk. 1 finder ikke anvendelse på aftaler om levering af varer eller tjenesteydelser, som omfatter dag-til-dag-transaktioner, og hvor den erhvervsdrivende skal levere varen eller tjenesten umiddelbart efter aftalens indgåelse.</i>
Ændring97 Forslag til direktiv Artikel 5 – stk. 3	
3. <i>De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udgør en integrerende del af købs- eller tjenesteydelsesaftalen.</i>	3. <i>Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde yderligere krav til oplysninger forud for en aftales indgåelse.</i>
Ændring98 Forslag til direktiv Artikel 6 – stk. 2	
2. Virkningerne af enhver misligholdelse af artikel 5 bestemmes i overensstemmelse med gældende national ret, jf. dog artikel 7, stk. 2, samt artikel 13 og 42. Medlemsstaterne indfører bestemmelser i deres nationale lovgivning om effektive aftaleretlige beføjelser for enhver misligholdelse af artikel 5.	2. Virkningerne af enhver misligholdelse af artikel 5 bestemmes i overensstemmelse med gældende national ret, jf. dog artikel 13 og 42. Medlemsstaterne indfører bestemmelser i deres nationale lovgivning om effektive og passende beføjelser for enhver misligholdelse af artikel 5.
Ændring99 Forslag til direktiv Artikel 7	
Artikel 7 Særlige oplysningskrav for mellemmand	udgår
1. <i>Mellemmand skal forud for aftalens indgåelse oplyse forbrugeren om, at de optræder i en anden forbrugers navn eller på dennes vegne, og at den indgåede aftale ikke skal betragtes som en aftale mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende, men snarere som en aftale mellem to forbrugere, og at den som sådan ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.</i>	
2. <i>Mellemmand, som ikke opfylder kravet i stk. 1, anses for at have indgået aftalen i eget navn.</i>	
3. <i>Denne artikel finder ikke anvendelse på offentlige auktioner.</i>	
Ændring100 Forslag til direktiv Artikel 8	

Artikel 8

udgår

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted.

Ændring101
Forslag til direktiv
Artikel 9

Oplysningskrav for aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted

Oplysningskrav **forud for indgåelsen af aftalen** for aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted

For så vidt angår aftaler vedrørende fjernsalg **og aftaler** indgået uden for fast forretningssted, **skal den erhvervsdrivende** orientere om følgende, **som udgør en integrerende del af aftalen** :

1. Den erhvervsdrivende eller den person, der handler på dennes vegne, skal i god tid inden forbrugeren forpligtes af en aftale vedrørende fjernsalg, **en aftale** indgået uden for fast forretningssted **eller et tilsvarende kontrakttilbud** , **på klar og forståelig måde** orientere **forbrugeren** om følgende:

a) **de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5 og 7, og, uanset artikel 5, stk. 1, litra d), forholdene vedrørende betaling, levering og gennemførelse i alle tilfælde**

a) varens eller tjenesteydelsens vigtigste egenskaber i et omfang, der svarer til mediet, varen eller tjenesteydelsen

b) **i tilfælde af eventuel fortrydelsesret, betingelserne og procedurerne for at gøre nævnte ret gældende, jf. bilag I**

b) **den erhvervsdrivendes identitet, f.eks. hans firmanavn**

ba) den fysiske adresse på den erhvervsdrivendes faste forretningssted samt telefon-, faxnummer og e-mail-adresse, såfremt sådanne findes, således at forbrugeren hurtigt kan tage kontakt til den erhvervsdrivende og kommunikere med denne på effektiv vis

c) **den fysiske adresse på den erhvervsdrivendes faste forretningssted (og, hvor det er relevant, på det faste forretningssted for den erhvervsdrivende, på hvis vegne han handler), hvis den er forskellig fra hans fysiske adresse, og hvortil forbrugeren kan indgive eventuelle klager**

c) den samlede pris inklusive afgifter, eller, hvis varens eller tjenesteydelsens art gør, at prisen ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen udregnes, samt, hvor det er relevant, alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto og enhver anden omkostning eller, hvor sådanne omkostninger ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, oplysninger om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger. I forbindelse med tidsbegrænsede aftaler er den samlede pris de samlede månedlige omkostninger

d) **eventuelle adfærdskodekser, og hvordan de kan erhverves, hvor det er relevant**

d) **de nærmere bestemmelser for betaling, levering, gennemførelse, den dato, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesten samt den erhvervsdrivendes politik for klagebehandling**

e) **muligheden for at få adgang til mindelig bilæggelse af tvister, hvor det er relevant**

e) **hvis der er en fortrydelsesret, vilkårene, fristen og fremgangsmåden ved udøvelse af denne ret, herunder eventuelle omkostninger for forbrugeren i forbindelse med tilbagelevering af varerne. Den erhvervsdrivende kan i dette øjemed anvende standardfortrydelsesvejledningen i bilag I, del A, og standardfortrydelsesformularen i bilag I, del B, eller en anden entydig erklæring. Hvis den erhvervsdrivende anvender standardfortrydelsesvejledningen i bilag I, del A, til at informere forbrugeren, anses han for at have opfyldt oplysningskravene i denne artikel med hensyn til fortrydelsesret**

f) **at aftalen indgås med en erhvervsdrivende, og at forbrugeren derfor vil blive beskyttet i henhold til dette direktiv.**

ea) **såfremt fortrydelsesretten ikke finder anvendelse i henhold til artikel 19, stk. 1, informationen om, at forbrugeren ikke vil kunne gøre sin fortrydelsesret gældende**

f) **foruden påmindelsen om eksistensen af en lovfæstet overensstemmelsesgaranti for varerne, eventuel eftersalgsservice og handelsmæssige garantier samt betingelserne herfor, hvor det er relevant**

fa) **eventuelle adfærdskodekser, og hvordan eksemplarer heraf kan erhverves, hvor det er relevant**

fb) **aftalens gyldighedsperiode, hvor det er relevant, eller for tidsbestemte aftaler, eller aftaler, der forlænges automatisk, betingelserne for at bringe aftalen til ophør**

fc) **minimumsvarigheden af forbrugernes forpligtelser i henhold til aftalen, hvor det er relevant**

fd) **eventuelle forskud eller andre finansielle garantier, som forbrugeren skal betale eller stille efter anmodning fra den erhvervsdrivende, samt betingelserne herfor**

fe) **anvendelse af tekniske beskyttelsesforanstaltninger for digitalt indhold, hvor det er relevant**

ff) **digitalt indholds interoperabilitet med hardware og software i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed kan have vidst, herunder eventuel manglende interoperabilitet, hvor det er relevant**

fg) **hvor det er relevant, mulighed for adgang til en udenretslig klage- og afhjælpningsmekanisme, som den erhvervsdrivende er underkastet, og forudsætningerne for denne adgang.**

2. I forbindelse med offentlige auktioner kan oplysningerne i stk. 1, litra b), ba), og c), udskiftes med de tilsvarende oplysninger om auktionarius.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udgør en integreret del af aftalen vedrørende fjernsalg **og aftalen indgået uden for fast forretningssted.**

4. Medlemsstaterne pålægger ikke yderligere indholdsmæssige krav til standardfortrydelsesvejledningen i henhold til bilag I, del A.

5. Hvad angår aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted om transporttjenester eller sikkerheds- og sundhedskrav, kan medlemsstaterne vedtage eller opretholde nationale bestemmelser om fastsættelse af supplerende krav til oplysninger forud for kontraktindgåelse, forudsat at de er forenelige med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at sådanne krav er passende for en korrekt information af forbrugerne.

	<p>6. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde yderligere oplysningskrav forud for aftaleindgåelse for alle aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted om levering af tjenesteydelser, for hvilke de i henhold til artikel 22, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked 1 kan vedtage yderligere oplysningskrav for tjenesteydere, der er etableret på deres område.</p> <p>7. Artikel 5 berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked 2 .</p> <p>8. Bevisbyrden for opfyldelsen af de i dette kapitel nævnte oplysningskrav påhviler den erhvervsdrivende.</p> <p>1 EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36. 2 EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring102 Forslag til direktiv Artikel 10 – overskrift</p>
<p>Formelle krav for aftaler indgået uden for fast forretningssted</p>	<p>Formelle oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler for aftaler indgået uden for fast forretningssted</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring233 Forslag til direktiv Artikel 10 – stk. 1</p>
<p>1. For så vidt angår aftaler indgået uden for fast forretningssted, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, fremgå af ordresedlen på en klar og forståelig måde og være letlæselige. Ordresedlen skal omfatte den standardfortrydelsesformular, der findes i bilag I(B).</p>	<p>1. For så vidt angår aftaler indgået uden for fast forretningssted, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, fremgå af ordresedlen til forbrugeren i papirform eller, hvis forbrugeren indvilger heri, på et andet varigt medium, på en klar og forståelig måde og skal være letlæselige.</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring104 Forslag til direktiv Artikel 10 – stk. 2</p>
<p>2. Aftaler indgået uden for fast forretningssted er kun gyldige, hvis forbrugeren underskriver en ordreseddel, og i det tilfælde ordresedlen ikke er på papir, modtager en kopi af ordresedlen på et andet varigt medium .</p>	<p>2. Aftaler indgået uden for fast forretningssted er kun gyldige, hvis forbrugeren har underskrevet en ordreseddel.</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring234 Forslag til direktiv Artikel 10 – stk. 2 a (nyt)</p>
	<p>2a. Uanset stk. 1 og 2 og med hensyn til blandede aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren umiddelbart udfører deres kontraktlige forpligtelser, og forbrugeren straks betaler en sum, der ikke må overstige 200 EUR:</p> <p>a) er den erhvervsdrivende ikke forpligtet til at give de i artikel 9 fastsatte oplysninger på papir eller på et andet varigt medium, og</p> <p>b) der er ikke krav om en underskrift fra forbrugeren på en ordreseddel, for at en kontrakt er gyldig,</p> <p>forudsat at sådanne aftaler på grund af deres karakter sædvanligvis indgås uden for fast forretningssted.</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring105 Forslag til direktiv Artikel 10 – stk. 3</p>
<p>3. Medlemsstaterne stiller ikke andre formelle krav end dem , der er omhandlet i stk. 1 og 2 .</p>	<p>3. Medlemsstaterne stiller ikke yderligere formelle oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler for opfyldelse af den i artikel 9 , stk. 1, omhandlede oplysningspligt .</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring106 Forslag til direktiv Artikel 11 – overskrift</p>
<p>Formelle krav for aftaler vedrørende fjernsalg</p>	<p>Formelle oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler for aftaler vedrørende fjernsalg</p>
	<p style="text-align: center;">Ændring107 + 235 + 236 Forslag til direktiv Artikel 11 – stk. 1</p>
<p>1. For så vidt angår aftaler vedrørende fjernaftaler, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, litra a), gives eller stilles til rådighed for forbrugeren forud for aftalens indgåelse på en klar og forståelig måde under anvendelse af midler, der er tilpasset den anvendte fjernkommunikationsteknik, og være letlæselige.</p>	<p>1. For så vidt angår aftaler vedrørende fjernaftaler, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, gives eller stilles til rådighed for forbrugeren på et varigt medium og på en klar og forståelig måde under anvendelse af midler, der er tilpasset den anvendte fjernkommunikationsteknik, og være letlæselige.</p> <p>1a. Hvis en aftale vedrørende fjernsalg, for hvilken vilkårene ikke har været genstand for individuel forhandling, og som indgås elektronisk om levering af en vare eller en tjenesteydelse, forpligter forbrugeren til at foretage en betaling, er forbrugeren kun bundet af aftalen, hvis</p> <p>a) den erhvervsdrivende tydeligt og i fremhævet form har gjort forbrugeren opmærksom på den samlede pris inklusive alle involverede prislelementer, og</p> <p>b) forbrugeren har bekræftet at have læst og forstået de krævede oplysninger i henhold til litra a). Med hensyn til kontrakter indgået via et websted, anses dette krav for at være opfyldt, hvis webstedet er udformet på en sådan måde, at en bindende ordre ikke kan placeres, medmindre forbrugeren allerede er registreret på den erhvervsdrivendes websted for at bruge den erhvervsdrivendes tilbud.</p> <p>1b. Uanset stk. 1a, litra b), hvor en aftale om fjernsalg som nævnt i dette stykke indgås telefonisk, er forbrugeren kun bundet af denne aftale, hvis den erhvervsdrivende til forbrugeren har sendt en bekræftelse af sit tilbud på et</p>

<i>varigt medium indeholdende de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1a, litra a).</i>	
Ændring108 Forslag til direktiv Artikel 11 – stk. 2	
2. Hvis den erhvervsdrivende kontakter forbrugeren telefonisk med henblik på indgåelse af en aftale vedrørende fjernsalg, skal han opgive sit navn og opkaldets kommercielle sigte ved begyndelsen af samtalen med forbrugeren.	2. Hvis den erhvervsdrivende eller en mellemmand, der handler på vegne af den erhvervsdrivende , kontakter forbrugeren telefonisk med henblik på indgåelse af en aftale vedrørende fjernsalg, skal han opgive sit navn og opkaldets kommercielle sigte ved begyndelsen af samtalen med forbrugeren. <i>2a. Websteder med elektronisk handel forpligtes til klart og letlæseligt allerede på deres velkomstsider at angive, om der er leveringsrestriktioner til bestemte lande, uanset arten, herunder vedrørende betalingsmidler.</i>
Ændring109 Forslag til direktiv Artikel 11 – stk. 3	
3. Hvis aftalen indgås ved anvendelse af en teknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende som et minimum videregive oplysningerne om produktets vigtigste egenskaber og den samlede pris, <i>jf. artikel 5, stk. 1, litra a) og c)</i> , ved anvendelse af nævnte særlige teknik forud for en sådan aftales indgåelse. De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 5 og 7 , formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i overensstemmelse med stk. 1.	3. Hvis aftalen indgås ved anvendelse af en teknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende som et minimum forud for indgåelsen af en sådan aftale videregive oplysningerne om varens eller tjenesteydelsens vigtigste egenskaber, den samlede pris, aftalens varighed og for tidsubegrænsede aftaler bestemmelserne for opsigelse af aftalen i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), b), c), e) og g) . De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 9 , formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i overensstemmelse med stk. 1.
Ændring110 Forslag til direktiv Artikel 11 – stk. 4	
4. Forbrugeren skal modtage bekræftelse på et varigt medium af alle de i artikel 9, litra a)-f), nævnte oplysninger i rimelig tid efter indgåelsen af enhver aftale vedrørende fjernsalg og senest ved leveringen, når der er tale om varer, eller når tjenesteydelsen er påbegyndt, medmindre oplysningerne allerede er givet til forbrugeren forud for indgåelsen af en aftale vedrørende fjernsalg på et varigt medium.	<i>udgår</i>
Ændring237 Forslag til direktiv Artikel 11 – stk. 5	
5. Medlemsstaterne stiller ikke andre formelle krav end dem, der er omhandlet i stk. 1-4 .	5. Medlemsstaterne stiller ikke yderligere formelle oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler for opfyldelse af den i artikel 9, stk. 1, omhandlede oplysningspligt . <i>Uanset første afsnit, og med hensyn til aftaler, der er nævnt i stk. 1b i denne artikel, kan medlemsstaterne indføre eller opretholde nationale bestemmelser om, at forbrugeren kun er bundet af aftalen, hvis han over for den erhvervsdrivende har bekræftet indgåelsen af aftalen på et varigt medium. Medlemsstaterne meddeler disse bestemmelser til Kommissionen, der offentliggør dem, så de er let tilgængelige.</i>
Ændring112 Forslag til direktiv Artikel 12 – stk. 1 a (nyt)	
	1a. For aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted løber fortrydelsesfristen i stk. 1, fra dagen for aftalens indgåelse eller fra den dag, hvor forbrugeren modtager en kopi af det underskrevne aftaledokument på et varigt medium, hvis dette ikke sker på dagen for aftalens indgåelse.
Ændring113 Forslag til direktiv Artikel 12 – stk. 2	
2. For aftaler indgået uden for fast forretningssted løber fortrydelsesfristen fra den dato, hvor forbrugeren underskriver ordresedlen , eller i tilfælde af ordresedler, som ikke er på papir, fra det tidspunkt, hvor forbrugeren modtager en kopi af ordresedlen på et andet varigt medium . <i>For aftaler vedrørende fjernsalg af varer løber fortrydelsesfristen fra den dato, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, får hver af de bestilte varer i fysisk besiddelse.</i> <i>For aftaler vedrørende fjernsalg af tjenesteydelser løber fortrydelsesfristen fra den dato, hvor aftalen indgås.</i>	2. For aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted om levering af varer løber fortrydelsesfristen uanset stk 1 , fra den dato, hvor forbrugeren eller en af forbrugeren angivet tredjemand , dog ikke befragteren, får de bestilte varer i fysisk besiddelse, eller <i>a) i tilfælde af, at forbrugeren har bestilt flere varer i en ordre, og disse varer leveres særskilt, fra det tidspunkt, hvor forbrugeren modtager den sidste vare</i> <i>b) i tilfælde af en vare bestående af flere partier eller dele, ved levering af det sidste parti</i> <i>c) ved gentagen levering af varer af samme slags i en bestemt periode, ved levering af den første vare.</i>
Ændring115 Forslag til direktiv Artikel 12 – stk. 4	
4. Medlemsstaterne forbyder ikke parterne at opfylde deres forpligtelser i henhold til aftalen, inden fortrydelsesfristen udløber.	4. Medlemsstaterne forbyder ikke parterne at opfylde deres aftalemæssige forpligtelser i henhold til aftalen, inden fortrydelsesfristen udløber. Ikke desto mindre kan medlemsstaterne for aftaler indgået uden for fast forretningssted opretholde eksisterende nationale lovgivning, der forbyder erhvervsdrivende at indkræve betaling i løbet af en given periode efter aftalens indgåelse.
Ændring116 Forslag til direktiv Artikel 13	

<p>I det tilfælde, den erhvervsdrivende, i strid med <i>artikel 9, litra b), artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 4</i>, ikke har orienteret forbrugeren om fortrydelsesretten, udløber fortrydelsesfristen <i>tre måneder efter det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende har opfyldt sine øvrige aftalemæssige forpligtelser fuldt ud</i>.</p>	<p>1. I det tilfælde, den erhvervsdrivende, i strid med <i>artikel 9, stk. 1, litra e)</i>, ikke har orienteret forbrugeren om fortrydelsesretten, udløber fortrydelsesfristen <i>et år fra den oprindelige fortrydelsesfrist, der er fastlagt i artikel 12, stk. 1, litra a), og stk. 2</i>.</p> <p>2. <i>Medlemsstaterne kan dog opretholde eksisterende nationale lovgivning, der fastsætter en længere periode for udløbet af fortrydelsesfristen.</i></p>
<p style="text-align: center;">Ændring 238 + 239 Forslag til direktiv Artikel 14 – stk. 1</p>	
<p>Forbrugeren <i>informerer</i> den erhvervsdrivende om sin beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende <i>på et varigt medium enten i en erklæring til den erhvervsdrivende udformet med egne ord eller ved brug af standardfortrydelsesformularen i bilag I(B)</i>.</p>	<p><i>Inden udløbet af fortrydelsesfristen informerer</i> forbrugeren den erhvervsdrivende om sin beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende. <i>Forbrugeren kan til dette formål:</i></p> <p><i>a) enten anvende</i> standardfortrydelsesformularen i bilag I (B), <i>eller en anden entydig erklæring, eller</i></p> <p><i>b) returnere varen til den erhvervsdrivende ledsaget af en klart formuleret erklæring fra forbrugeren, der beskriver hans beslutning om at ophæve aftalen.</i></p>
<p>Medlemsstaterne indfører ikke bestemmelser om andre formelle krav til standardfortrydelsesformularen.</p>	<p>Medlemsstaterne indfører ikke bestemmelser om andre formelle krav til standardfortrydelsesformularen <i>end de i bilag I (B) anførte</i>.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring 240 Forslag til direktiv Artikel 14 – stk. 2</p>	
<p>2. For så vidt angår aftaler vedrørende fjernsalg indgået over internettet, kan den erhvervsdrivende i tillæg til de i stk. 1 omhandlede muligheder også give forbrugeren mulighed for at udfylde og indsende standardfortrydelsesformularen på den erhvervsdrivendes websted <i>elektronisk</i>. I så fald kvitterer den erhvervsdrivende omgående pr. e-mail for modtagelse af en sådan meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.</p>	<p>2. For så vidt angår aftaler vedrørende fjernsalg indgået over internettet, kan den erhvervsdrivende i tillæg til de i stk. 1 omhandlede muligheder også give forbrugeren mulighed <i>for elektronisk</i> at udfylde og indsende <i>enten</i> standardfortrydelsesformularen <i>i bilag I (B), eller en anden klart formuleret erklæring</i> på den erhvervsdrivendes websted. I så fald kvitterer den erhvervsdrivende omgående pr. e-mail <i>på et varigt medium</i> for modtagelse af en sådan meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring 119 Forslag til direktiv Artikel 15 – litra a og b</p>	
<p>a) opfylde aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller</p> <p>b) indgå en aftale uden for fast forretningssted i det tilfælde, hvor forbrugeren har afgivet tilbud.</p>	<p>a) opfylde aftaler vedrørende fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller</p> <p>b) indgå en aftale <i>vedrørende fjernsalg eller en aftale indgået</i> uden for fast forretningssted i det tilfælde, hvor forbrugeren har afgivet tilbud.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring 120 Forslag til direktiv Artikel 16 – stk. 1</p>	
<p>1. Den erhvervsdrivende refunderer ethvert beløb modtaget fra forbrugeren senest <i>tredive</i> dage fra den dato, hvor han modtager meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.</p>	<p>1. Den erhvervsdrivende refunderer ethvert beløb, <i>inklusive eventuelle leveringsomkostninger, som er modtaget fra forbrugeren, uden unødigt forsinkelse og</i> senest <i>14</i> dage fra den dato, hvor han modtager meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten <i>i overensstemmelse med artikel 14</i>. <i>Den erhvervsdrivende kan foretage en sådan tilbagebetaling ved anvendelse af et hvilket som helst betalingsmiddel, der er lovligt betalingsmiddel i det land, hvor forbrugeren modtager den, forudsat at forbrugeren ikke bliver pålagt nogen former for gebyrer som følge af tilbagebetalingen.</i></p>
<p style="text-align: center;">Ændring 241 Forslag til direktiv Artikel 16 – stk. 2</p>	
<p>2. Ved aftaler om salg af varer kan den erhvervsdrivende <i>tilbageholde beløbet, indtil han har modtaget eller hentet varerne eller</i> forbrugeren har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne, <i>alt efter hvad der er tidligst</i>.</p>	<p>2. <i>Uanset stk. 1, er den erhvervsdrivende ikke forpligtet til at godtgøre ekstra leveringsomkostninger, hvis forbrugeren udtrykkeligt har valgt en anden leveringsform end standardlevering.</i> Ved aftaler om salg af varer kan den erhvervsdrivende <i>gøre tilbagebetalingen betinget af</i>, at forbrugeren har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring 122 Forslag til direktiv Artikel 17 – stk. 1</p>	
<p>1. <i>Ved</i> aftaler om <i>køb</i> af varer, <i>hvor den fysiske besiddelse af varerne er overgået til forbrugeren eller efter dennes anmodning til tredjemand inden fortrydelsesfristens udløb</i>, returnerer forbrugeren varerne eller afleverer dem til den erhvervsdrivende eller til en person, som den erhvervsdrivende har bemyndiget til at modtage dem, <i>senest</i> 14 dage efter den dato, hvor han <i>giver</i> den erhvervsdrivende meddelelse om <i>udøvelse af fortrydelsesretten</i>, medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt selv at hente varerne.</p>	<p>1. <i>For så vidt angår</i> aftaler <i>vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted om levering</i> af varer returnerer forbrugeren varerne eller afleverer dem til den erhvervsdrivende eller til en person, som den erhvervsdrivende har bemyndiget til at modtage dem, <i>uden unødigt forsinkelse og under ingen omstændigheder senere end</i> 14 dage efter den dato, hvor han <i>i overensstemmelse med artikel 14 har givet</i> den erhvervsdrivende meddelelse om <i>sin beslutning om at gøre brug af sin fortrydelsesret</i>, medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt selv at hente varerne.</p>
<p>Forbrugeren pålægges kun de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne, <i>medmindre</i> den erhvervsdrivende har indvilliget i at afholde udgifterne.</p>	<p>Forbrugeren pålægges kun de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne. <i>Han skal ikke afholde denne udgift, hvis den erhvervsdrivende i aftalen har indvilliget i at afholde udgifterne, eller hvis prisen på de varer, som skal leveres tilbage, overstiger 40 EUR</i>.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring 123 Forslag til direktiv Artikel 17 – stk. 2</p>	
<p>2. Forbrugeren hæfter kun for eventuel forringelse af varernes værdi, som skyldes anden håndtering, end hvad der er nødvendigt for at <i>få kendskab til</i> varernes art og <i>den måde, de fungerer på</i>. Forbrugeren hæfter <i>ikke</i> for eventuel forringelse af <i>værdien</i> i det tilfælde, hvor den erhvervsdrivende ikke har givet meddelelse om fortrydelsesretten i henhold <i>artikel 9, litra b)</i>. <i>Ved tjenesteydelsesaftaler med fortrydelsesret hæfter forbrugeren ikke for udgifter til tjenesteydelser, som er helt eller delvist udført, inden fortrydelsesfristen udløber.</i></p>	<p>2. Forbrugeren hæfter kun for eventuel forringelse af varernes værdi, som skyldes anden håndtering, end hvad der er nødvendigt for at <i>konstatere</i> varernes art, <i>beskaffenhed og funktionsmåde</i>. Forbrugeren hæfter <i>uden ingen omstændigheder</i> for en eventuel forringelse af <i>varens værdi</i> i det tilfælde, hvor den erhvervsdrivende ikke har givet meddelelse om fortrydelsesretten i henhold <i>artikel 9, stk. 1, litra e)</i>.</p>

<p>2a. Forbrugeren pådrager sig intet ansvar ved at gøre brug af fortrydelsesretten, udover hvad der fremgår af denne artikel.</p>	
<p>Ændring125 Forslag til direktiv Artikel 18 – stk. 1</p>	
<p>1. Udover forbrugeren sin fortrydelsesret i forbindelse med aftaler vedrørende tjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. artikel 12-17, ophører enhver tilknyttet aftale automatisk uden udgifter for forbrugeren, jf. dog artikel 15 i direktiv 2008/48/EF.</p>	<p>1. Udover forbrugeren sin fortrydelsesret i forbindelse med aftaler vedrørende tjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. artikel 12-17, ophører enhver tilknyttet aftale automatisk uden udgifter, som ikke er fastsat i nærværende direktiv, for forbrugeren, jf. dog artikel 15 i direktiv 2008/48/EF.</p>
<p>Ændring126 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – indledning</p>	
<p>1. Ved aftaler vedrørende tjernsalg finder fortrydelsesretten ikke anvendelse i forbindelse med følgende :</p>	<p>1. Ved aftaler vedrørende tjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted finder fortrydelsesretten ikke anvendelse i forbindelse med:</p>
<p>Ændring127 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra a</p>	
<p>a) tjenesteydelser, hvor udførelsen er påbegyndt med forbrugeren forudgående, udtrykkelige samtykke, inden udløbet af den i artikel 12 omhandlede periode på 14 dage</p>	<p>a) tjenesteydelser, hvor udførelsen er påbegyndt med forbrugeren forudgående, udtrykkelige samtykke på et varigt medium, inden udløbet af den i artikel 12 omhandlede periode på 14 dage. I dette tilfælde skal samtykket ligeledes gælde forbrugeren fravigelse af fortrydelsesretten</p>
<p>Ændring128 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra b</p>	
<p>b) levering af varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på</p>	<p>b) levering af varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af udsving på markedet, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på, og som kunne optræde inden fortrydelsesfristens udløb</p>
<p>Ændring129 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra c</p>	
<p>c) levering af varer, som er fremstillet efter forbrugeren specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg eller må antages at ville blive forringet eller forældet hurtigt</p>	<p>c) levering af varer eller tjenesteydelser, som er fremstillet efter forbrugeren specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg, og hvis forberedelse kræver en individuel indsats fra den erhvervsdrivendes side, som den erhvervsdrivende ikke kan udnytte andetsteds, eller som må antages at ville blive forringet eller forældet hurtigt</p>
<p>Ændring130 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra d</p>	
<p>d) levering af vin, hvor prisen blev fastsat ved købsaftalens indgåelse og levering først kan finde sted efter den i artikel 22, stk. 1, omhandlede frist, og hvor den faktiske værdi afhænger af markedskonjunkturer, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på</p>	<p>d) levering af: - levnedsmidler - drikkevarer - medicinalvarer eller - andre hygiejnisk følsomme varer, hvis indpakning eller forsegling forbrugeren allerede har åbnet, efter at være blevet orienteret om bortfaldet af fortrydelsesretten</p> <p>da) aftaler, hvor forbrugeren i en nødsituation har anmodet den erhvervsdrivende om umiddelbar opfyldelse af aftalen hvis den erhvervsdrivende i denne forbindelse leverer eller sælger yderligere tjenesteydelser eller varer ud over dem, der er strengt nødvendige for forbrugeren i den givne nødsituation, finder fortrydelsesretten anvendelse på de nævnte yderligere varer eller tjenesteydelser</p> <p>db) det drejer sig om aftaler, hvor forbrugeren udtrykkeligt har opfordret den erhvervsdrivende til at opsøge ham i hans bolig for at der at foretage reparations- eller vedligeholdelsesarbejde; hvis den erhvervsdrivende i forbindelse med et sådant besøg leverer tjenesteydelser ud over dem, forbrugeren specifikt har anmodet om, eller andre varer end de reserverede, der er nødvendige til vedligeholdelsen eller reparationen, finder fortrydelsesretten anvendelse på nævnte yderligere tjenesteydelser eller varer.</p>
<p>Ændring132 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra f</p>	
<p>f) levering af aviser, tidsskrifter og magasiner</p>	<p>f) levering af aviser, tidsskrifter og magasiner, med undtagelse af abonnementsaftaler for levering af sådanne publikationer</p>
<p>Ændring133 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra g</p>	
<p>g) tips- og lotterydelser</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring134 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 1 – litra h</p>	
<p>h) aftaler, der indgås på en auktion.</p>	<p>h) aftaler, der indgås på en offentlig auktion</p> <p>ha) levering af digitalt indhold, når forbrugeren er begyndt at downloade det digitale indhold</p>
<p>Ændring135 Forslag til direktiv Artikel 19 – stk. 2</p>	
<p>2. Ved aftaler indgået uden for fast forretningssted finder fortrydelsesretten ikke anvendelse i forbindelse med følgende:</p>	<p>udgår</p>

a) aftaler om levering af fødevarer, drikkevarer eller andre varer til husholdningens løbende forbrug, som er udvalgt på forhånd af forbrugeren ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikker og leveres fysisk til forbrugers hjem, bopæl eller arbejdsplads af den erhvervsdrivende, som normalt sælger sådanne varer på sit eget faste forretningssted

b) aftaler, hvor forbrugeren i en nødsituation har anmodet den erhvervsdrivende om umiddelbar opfyldelse af aftalen; hvis den erhvervsdrivende i den forbindelse leverer eller sælger yderligere tjenesteydelser eller varer ud over dem, der er strengt nødvendige for forbrugeren i den givne nødsituation, finder fortrydelsesretten anvendelse på de nævnte yderligere tjenesteydelser eller varer

c) aftaler, hvor forbrugeren ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikker specifikt har anmodet den erhvervsdrivende om at aflægge besøg i sit hjem med henblik på reparation eller vedligeholdelse af forbrugers ejendom; hvis den erhvervsdrivende i den forbindelse leverer tjenesteydelser ud over dem, forbrugeren specifikt har anmodet om, eller andre varer end de reservedele, der er nødvendige til vedligeholdelse eller reparation, finder fortrydelsesretten anvendelse på nævnte yderligere tjenesteydelser eller varer.

Ændring136
Forslag til direktiv
Artikel 19 – stk. 3

3. Parterne kan aftale ikke at anvende stk. 1 og 2 .

3. Den erhvervsdrivende og forbrugeren kan aftale ikke at anvende stk. 1 .

Ændring137
Forslag til direktiv
Artikel 20

Artikel 20
Udelukkelse af aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted

udgår

1. Artikel 8-19 finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted:

a) om salg af fast ejendom, samt aftaler om andre rettigheder i forbindelse med fast ejendom bortset fra udlejning og arbejder i forbindelse med fast ejendom

b) der indgås ved hjælp af vareautomater eller automatiserede forretningslokaler

c) der indgås med formidlere af telekommunikation ved brug af offentlige telefonbokse

d) om levering af fødevarer eller drikkevarer, som leveres af en erhvervsdrivende, der ofte og regelmæssigt betjener faste ruter i nabolaget til dennes faste forretningssted.

2. Artikel 8-19 finder ikke anvendelse på aftaler indgået uden for fast forretningssted vedrørende:

a) forsikring

b) finansielle tjenesteydelser, hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har nogen indflydelse på, og som kan forekomme, inden fortrydelsesfristen udløber, jf. artikel 6, stk. 2, litra a), i direktiv 2002/65/EF, og

c) kredit omfattet af direktiv 2008/48/EF.

3. Artikel 8-19 finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende fjernsalg om levering af tjenesteydelser i form af logi, transport, biludlejning samt forplejning og fritidstilbud, når aftalerne vedrører levering på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum.

Ændring138
Forslag til direktiv
Artikel 21

Artikel 21
Anvendelsesområde

udgår

1. Dette kapitel finder anvendelse på købsaftaler . I tilfælde af aftaler med blandet formål, der både har varer og tjenesteydelser som salgsgenstand, finder dette kapitel kun anvendelse på varerne, jf. dog artikel 24, stk. 5.

2. Dette kapitel finder også anvendelse på aftaler om levering af varer, som først skal tilvirkes.

3. Dette kapitel finder ikke anvendelse på de reservedele, den erhvervsdrivende anvender, når han bringer varen i overensstemmelse med aftalen ved afhjælpning, jf. artikel 26.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at dette kapitel ikke finder anvendelse på brugte genstande, som sælges på offentlig auktion .

Ændring139
Forslag til direktiv
Artikel 22 – stk. 1

1. Medmindre parterne har aftalt andet , leverer den erhvervsdrivende varerne ved at lade den fysiske besiddelse af varerne overgå til forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, senest 30 dage fra datoen for aftalens indgåelse.

1. Hvis parterne ikke har aftalt et bestemt leveringstidspunkt , leverer den erhvervsdrivende varerne ved at lade den fysiske besiddelse af varerne overgå til forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, hurtigst muligt men senest 30 dage fra datoen for aftalens indgåelse.

Ændring140 Forslag til direktiv Artikel 22 – stk. 2	
2. I det tilfælde, den erhvervsdrivende ikke opfylder <i>leveringspligten</i> , er forbrugeren berettiget til at <i>få eventuelle betalte beløb refunderet senest</i> syv dage <i>fra leveringsdatoen</i> , jf. stk. 1.	2. I det tilfælde, den erhvervsdrivende ikke opfylder <i>sin forpligtelse til at levere varen på det tidspunkt, der er aftalt med forbrugeren, eller i overensstemmelse med stk. 1</i> , er forbrugeren berettiget til at <i>opsige aftalen, medmindre varerne er leveret inden for en ny frist, der fastsættes af forbrugeren, som ikke må overstige syv dage</i> . Med henblik herpå giver forbrugeren skriftlig meddelelse til den erhvervsdrivende med angivelse af den nye leveringsperiode, og hvori han meddeler, at han har til hensigt at opsige aftalen i tilfælde af, at levering ikke finder sted ved udgangen af denne nye leveringsperiode. Hvis der ikke er truffet foranstaltninger ved denne frists udløb, anses forbrugeren for at have ophævet aftalen. <i>Uanset første afsnit, har forbrugeren ret til at opsige aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis den erhvervsdrivende indirekte eller direkte har afslået at levere varerne, eller hvis overholdelse af den aftalte leveringstid anses som et væsentligt element i aftalen under hensyntagen til omstændighederne i forbindelse med aftalens indgåelse.</i> <i>2a. Ved opsigelse af aftalen tilbagebetaler den erhvervsdrivende straks, og under ingen omstændigheder senere end syv dage efter opsigelsen af aftalen, alle beløb, der er betalt i henhold til aftalen.</i> <i>2b. Denne artikel berører ikke forbrugers ret til at kræve erstatning.</i>
Ændring141 Forslag til direktiv Artikel 22 a (ny)	
Artikel 22a	
<i>Ret til at levere varer eller udføre tjenesteydelser i andre medlemsstater</i>	
<i>Ved aftaler vedrørende fjernsalg er forbrugeren berettiget til at forlange, at den erhvervsdrivende leverer varerne eller udfører tjenesteydelserne i en anden medlemsstat. Den erhvervsdrivende skal opfylde forbrugers krav, såfremt dette er teknisk muligt, og såfremt forbrugeren er indstillet på at afholde alle omkostninger i forbindelse dermed. Den erhvervsdrivende skal under alle omstændigheder oplyse disse omkostninger på forhånd.</i>	
Ændring142 Forslag til direktiv Artikel 22 b (ny)	
Artikel 22b	
<i>Betalingsmidler</i>	
1. Den erhvervsdrivende og forbrugeren kan aftale forudbetaling eller betaling ved levering.	
2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked 1, forbyde eller begrænse den erhvervsdrivendes ret til at opkræve gebyrer fra forbrugeren under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.	
3. Medlemsstaterne forbyder den erhvervsdrivende at opkræve et gebyr i forbindelse med anvendelsen af et givent betalingsmiddel, der overstiger de udgifter, som afholdes af den erhvervsdrivende i forbindelse med anvendelsen af disse betalingsmidler.	
1 EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1	
Ændring143 Forslag til direktiv Artikel 23 – stk. 1	
1. Risikoen for tab eller beskadigelse af varer overgår til forbrugeren, når han eller <i>den</i> af forbrugeren <i>angivne tredjemand</i> , dog ikke befragteren, har fået varerne i fysisk besiddelse.	1. Risikoen for tab eller beskadigelse af varer overgår til forbrugeren, når han eller <i>en tredjemand, der angives</i> af forbrugeren, dog ikke befragteren, har fået varerne i fysisk besiddelse. <i>Risikoen overgår til forbrugeren, når varen overdrages til befragteren, hvis forbrugeren har anmodet befragteren om at foretage transporten, og dette valg ikke blev tilbudt af den erhvervsdrivende, uden at dette berører forbrugers rettigheder i forhold til befragteren.</i>
Ændring144 Forslag til direktiv Artikel 23 – stk. 2	
2. Den i stk. 1 omhandlede risiko overgår til forbrugeren på leveringstidspunktet, som aftalt af parterne, hvis forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, ikke har truffet rimelige foranstaltninger med henblik på at tage varerne i fysisk besiddelse.	2. Den i stk. 1 omhandlede risiko overgår til forbrugeren på leveringstidspunktet, som aftalt af parterne, hvis forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, ikke <i>konkret</i> har truffet rimelige foranstaltninger med henblik på at tage varerne i fysisk besiddelse.
Ændring145 Forslag til direktiv Artikel 23 a (ny)	
Artikel 23a	
<i>Aftalers varighed</i>	
1. Med forbehold af dette direktivs bestemmelser om urimelige kontraktvilkår kan aftaler indgået mellem forbrugere og erhvervsdrivende ikke indeholde en første forpligtelsesperiode på mere end 12 måneder.	
2. Efter den første forpligtelsesperiode på tolv måneder kan forbrugeren til enhver tid opsige aftalen. Aftalen kan opsiges med et varsel, der ikke må overstige to måneder. Forbrugeren skal have ret til at give et sådant	

<p><i>forudgående varsel inden udgangen af den oprindelige 12-måneders forpligtelsesperiode med henblik på at opsigse kontrakten med virkning fra udgangen af denne periode.</i></p>	
<p>Ændring146 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 1</p>	
1. Den erhvervsdrivende leverer varerne i overensstemmelse med købsaftalen .	1. Den erhvervsdrivende leverer varerne i overensstemmelse med aftalen , <i>bl.a. med hensyn til beskaffenhed og mængde som aftalt mellem parterne.</i>
<p>Ændring147 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 2 – litra a</p>	
a) de er i overensstemmelse med den erhvervsdrivendes beskrivelse af dem og har den beskaffenhed, der svarer til en vareprøve eller model, som den erhvervsdrivende har forelagt forbrugeren	a) de er i overensstemmelse med den erhvervsdrivendes beskrivelse af dem og har den beskaffenhed, der svarer til en vareprøve eller model, som den erhvervsdrivende har forelagt forbrugeren, og
<p>Ændring148 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 2 – litra b</p>	
b) de er egnede til et særligt formål, som forbrugeren ønsker, at de skal kunne anvendes til, når han har gjort den erhvervsdrivende bekendt hermed på tidspunktet for aftalens indgåelse, og den erhvervsdrivende har accepteret dette	b) de er, i mangel af en aftale om deres egenskaber, egnede til det formål, der er forudsat af aftaleparterne på tidspunktet for aftalens indgåelse, og
<p>Ændring149 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 2 – litra c og d</p>	
c) de er egnede til de formål, som varer af samme type sædvanligvis anvendes til, eller	c) de er egnede til de formål, som varer af samme type sædvanligvis anvendes til, og de har den beskaffenhed og brugbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente, og under hensyntagen til bl.a. varens formål, udseende, holdbarhed og udførelse i betragtning af deres art og i givet fald de oplysninger om deres konkrete egenskaber, der er afgivet offentligt om dem af den erhvervsdrivende, producenten eller dennes repræsentant, navnlig i reklamer eller gennem mærkning.
<p><i>d) de har den beskaffenhed og brugbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til deres art og i givet fald de oplysninger om deres konkrete egenskaber, der er afgivet offentligt om dem af den erhvervsdrivende, producenten eller dennes repræsentant, navnlig i reklamer eller gennem mærkning .</i></p>	
<p>Ændring151 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 4 – litra b</p>	
b) den pågældende oplysning var rettet ved indgåelsen af købsaftalen	b) den pågældende oplysning var rettet ved indgåelsen af købsaftalen i god tid og på en måde, der svarer til den oprindelige form, eller i det mindste på en fremtrædende plads i købsaftalen
<p>Ændring152 Forslag til direktiv Artikel 24 – stk. 5</p>	
5. Manglende overensstemmelse, der skyldes forkert installation af varen, betragtes som varens manglende overensstemmelse , når installation af varen indgår i købsaftalen og er udført af den erhvervsdrivende eller på dennes vegne. Dette gælder ligeledes, hvis forbrugeren selv installerer en vare, der er beregnet hertil, og den ukorrekte installation skyldes en mangel i installationsvejledningen.	5. Den erhvervsdrivende er ansvarlig for manglende overensstemmelse, der skyldes emballagen eller forkert installation af varen, når installation af varen indgår i købsaftalen og er udført af den erhvervsdrivende eller på dennes vegne. Dette gælder ligeledes, hvis forbrugeren selv installerer en vare, der er beregnet hertil, og den ukorrekte installation skyldes en mangel i installationsvejledningen.
<p>Ændring153 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 1</p>	
1. Hvis varen ikke er i overensstemmelse med aftalen, har forbrugerne som omhandlet i stk. 2-5 ret til at:	1. Ved manglende overensstemmelse med aftalen, har forbrugerne enten ret til at:
a) få varen bragt i overensstemmelse med aftalen ved afhjælpning eller omlevering	a) få varen bragt i overensstemmelse med aftalen ved afhjælpning eller omlevering i henhold til stk. 2, 3 og 5, eller
b) få et afslag i prisen	b) få et passende afslag i prisen eller ophæve købsaftalen i henhold til stk. 4, 5 og 5a.
<p>c) hæve købet.</p>	
<p>Ændring154 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 2</p>	
2. Den erhvervsdrivende bringer varen i overensstemmelse med aftalen enten ved afhjælpning eller omlevering efter eget valg .	2. Forbrugeren kan i første omgang kræve, at den erhvervsdrivende afhjælper den manglende overensstemmelse eller omleverer, medmindre dette er umuligt eller uforholdsmæssigt .
<p>Ændring155 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 3</p>	
3. I det tilfælde den erhvervsdrivende har bevist, at det er ulovligt, umuligt eller kræver en uforholdsmæssig indsats fra den erhvervsdrivendes side at bringe varen i overensstemmelse med aftalen ved afhjælpning eller omlevering, kan forbrugeren vælge at få et afslag i prisen eller hæve købet. En erhvervsdrivendes indsats er uforholdsmæssig, hvis den påfører ham omkostninger, der i forhold til omkostningerne ved et afslag i prisen eller ophævelse af købet er urimelige under hensyn til den værdi, varen ville have, hvis den var i overensstemmelse med aftalen, og betydningen af den manglende overensstemmelse.	3. De i stk. 2 nævnte afhjælpende foranstaltninger betragtes som uforholdsmæssige, hvis de påfører den erhvervsdrivende omkostninger, der er urimelige sammenlignet med den alternative afhjælpende foranstaltning (afhjælpning eller omlevering)

<p><i>Forbrugeren kan kun hæve købet, hvis den manglende overensstemmelse er væsentlig.</i></p>	<p>a) i betragtning af den værdi, varen ville have, hvis den var i overensstemmelse med aftalen</p> <p>b) under hensyntagen til betydningen af den manglende overensstemmelse</p> <p>c) efter vurdering af, om anvendelsen af andre afhjælpende foranstaltninger (afhjælpning eller omlevering), uden at det er til væsentlig ulempe for forbrugeren.</p> <p>Afhjælpning eller omlevering skal ske inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren.</p>
<p>Ændring156 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 4</p>	
<p>4. Forbrugeren kan gøre enhver af mangelsbeføjelserne i stk. 1 gældende, hvis en af følgende situationer foreligger:</p>	<p>4. Uden at det i øvrigt berører stk. 5b, kan forbrugeren kræve at få et passende afslag i prisen eller købet ophævet, hvis en af følgende situationer foreligger:</p>
<p>a) den erhvervsdrivende har indirekte eller direkte afslået at bringe varen i overensstemmelse med aftalen</p>	<p>a) forbrugeren har ikke ret til hverken afhjælpning eller omlevering</p> <p>aa) den erhvervsdrivende har udtrykkeligt eller gennem overbevisende adfærd afslået at bringe varen i overensstemmelse med aftalen</p>
<p>b) den erhvervsdrivende har ikke bragt varen i overensstemmelse med aftalen inden for en rimelig tid</p>	<p>b) den erhvervsdrivende har ikke bragt varen i overensstemmelse med aftalen inden for en rimelig tid</p>
<p>c) den erhvervsdrivende har forsøgt at bringe varen i overensstemmelse med aftalen til væsentlig ulempe for forbrugeren</p>	<p>c) den erhvervsdrivende har bragt varen i overensstemmelse med aftalen til væsentlig ulempe for forbrugeren.</p>
<p>d) den samme mangel er opstået gentagne gange inden for en kort periode.</p>	
<p>Ændring158 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 5 a (nyt)</p>	
<p>5a. Forbrugeren har ikke ret til at hæve købet, hvis den manglende overensstemmelse er uvæsentlig.</p>	
<p>Ændring159 Forslag til direktiv Artikel 26 – stk. 5 b (nyt)</p>	
<p>5b. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde nationale bestemmelser, hvorved forbrugere i tilfælde af, at varen ikke er i overensstemmelse med aftalen, i en kort periode har ret til at bringe aftalen til ophør og modtage fuld refundering eller frit valg mellem de mangelsbeføjelser, hvortil der henvises i stk. 1, for at sikre en højere grad af forbrugerbeskyttelse.</p>	
<p>Ændring160 Forslag til direktiv Artikel 27 – stk. 2</p>	
<p>2. Forbrugeren kan kræve erstatning for tab, som ikke er afhjulpet i overensstemmelse med artikel 26, jf. dog bestemmelserne i dette kapitel.</p>	<p>2. Forbrugeren kan kræve erstatning for tab, som ikke er afhjulpet i overensstemmelse med artikel 26, i henhold til gældende national lovgivning, og uden at det berører bestemmelserne i dette kapitel.</p>
<p>Ændring161 Forslag til direktiv Artikel 27 a (ny)</p>	
<p>Artikel 27a Regresret</p> <p>Hvis den erhvervsdrivende i sin egenskab af endelig sælger er ansvarlig over for forbrugeren på grund af en manglende overensstemmelse, der er opstået som følge af en handling eller en undladelse begået af producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller en anden mellemmand, kan den erhvervsdrivende i sin egenskab af endelig sælger rejse krav over for den eller de ansvarlige i aftalekæden. Det afgøres efter national lovgivning, mod hvilken eller hvilke ansvarlige personer den erhvervsdrivende i sin egenskab af endelig sælger kan rejse krav, og hvilke beføjelser og betingelser for udøvelsen heraf der finder anvendelse, således at effektiviteten af denne ret sikres.</p> <p>En person, der er ansvarlig i henhold til betydningen i stk. 1, skal kunne bevise manglende ansvar for den manglende overensstemmelse, eller for at den afhjælpning, som den endelige sælger har foretaget for forbrugeren, ikke var påkrævet.</p>	
<p>Ændring162 Forslag til direktiv Artikel 28 – stk. 2</p>	
<p>2. Når den erhvervsdrivende har bragt varen i overensstemmelse med aftalen ved omlevering, er han ansvarlig i medfør af artikel 25, i det tilfælde den manglende overensstemmelse viser sig inden for to år efter det tidspunkt, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand har fået de omleverede varer i fysisk besiddelse.</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring163 Forslag til direktiv Artikel 28 – stk. 4</p>	
<p>4. For at benytte sig af sine rettigheder i henhold til artikel 25 skal forbrugeren underrette den erhvervsdrivende om den manglende overensstemmelse senest to måneder efter, at han har konstateret den.</p>	<p>udgår</p>

<p>Ændring164 Forslag til direktiv Artikel 28 – stk. 5 a (nyt)</p>	
<p><i>5a. Medlemsstaterne kan med henblik på at sikre en højere grad af beskyttelse for forbrugeren indføre eller opretholde nationale bestemmelser om længere garantiperioder, en længere frist for omvendt bevisbyrde til fordel for forbrugeren eller specifikke bestemmelser for andre væsentlige aftaleoverensstemmelser, som er fremkommet efter udløbet af garantifristen.</i></p>	
<p>Ændring165 Forslag til direktiv Artikel 28 a (ny)</p>	
<p>Artikel 28 a Kommunikation og tilgængelighed</p>	
<p><i>Den erhvervsdrivende sikrer, at han er tilgængelig på rimelige vilkår i løbetiden for en aftale om salg af tjenesteydelser eller efter indgåelse af en aftale om salg af varer indtil udløbet af fristen for erklæringer, meddelelser og spørgsmål fra forbrugeren i artikel 28, stk. 1, der er forbundet med rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalen om salg af tjenesteydelser eller varer. Han skal især sørge for, at han modtager erklæringer fra forbrugeren vedrørende aftalen uden forsinkelse, og at forbrugeren omgående informeres om modtagelsen. Forbrugeren må ikke pålægges omkostninger ved telefonisk modtagelse og besvarelse af erklæringer, meddelelser og spørgsmål i forbindelse med aftalen om salg af tjenesteydelser eller varer. De krav, som udbyderen af telekommunikationsydelser har på opkaldsvederlag, berøres ikke heraf.</i></p>	
<p>Ændring166 Forslag til direktiv Artikel 29 – stk. 2 – indledning</p>	
<p>2. Garantierklæringen skal være udformet på en klar og forståelig måde og være letlæselig. Den skal angive:</p>	<p>2. Garantierklæringen skal være udformet på en klar og forståelig måde, være letlæselig og i samme fontstørrelse. Den skal være udarbejdet på samme sprog som aftalen. Garantierklæringen skal angive:</p>
<p>Ændring167 Forslag til direktiv Artikel 29 – stk. 2 – litra a, b og c</p>	
<p>a) forbrugers lovfastede rettigheder i henhold til artikel 26 og gøre det klart, at disse rettigheder ikke berøres af den handelsmæssige garanti</p> <p>b) den handelsmæssige garantis indhold og betingelserne for at benytte garantien, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang og garantigiverens navn og adresse</p> <p>c) <i>hvor det er relevant, det forhold</i>, at den handelsmæssige garanti <i>ikke</i> kan overføres til en efterfølgende køber, <i>jf. dog artikel 32 og 35 og bilag III, punkt 1, litra j).</i></p>	<p>a) forbrugers lovfastede rettigheder i henhold til artikel 26 og 28 og i henhold til gældende national lovgivning og gøre det klart, at disse rettigheder ikke berøres af den handelsmæssige garanti</p> <p>b) den handelsmæssige garantis indhold og betingelserne for at benytte garantien, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang og garantigiverens navn og adresse</p> <p>c) <i>oplysning om</i>, at den handelsmæssige garanti kan overføres til en efterfølgende køber.</p>
<p>Ændring168 Forslag til direktiv Artikel 29 – stk. 3</p>	
<p>3. <i>Efter anmodning fra forbrugeren stiller</i> den erhvervsdrivende garantierklæringen til rådighed på et varigt medium.</p>	<p>3. Den erhvervsdrivende <i>stiller</i> garantierklæringen til rådighed på et varigt medium <i>og, hvis forbrugeren anmoder herom, også i papirform</i>.</p>
<p>Ændring169 Forslag til direktiv Artikel 30 – stk. 1</p>	
<p>1. Dette kapitel finder anvendelse på kontraktvilkår, som er udarbejdet på forhånd af den erhvervsdrivende eller tredjemand, og som forbrugeren har accepteret uden at have mulighed for at få indflydelse på indholdet, navnlig når <i>sådanne</i> kontraktvilkår udgør en del af en standardaftale.</p>	<p>1. Dette kapitel finder anvendelse på kontraktvilkår, som er udarbejdet på forhånd af den erhvervsdrivende eller tredjemand, og som <i>ikke</i> har været genstand for individuel forhandling. Et kontraktvilkår anses aldrig for at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og forbrugeren derved ikke har haft nogen indflydelse på indholdet, navnlig når <i>et sådant</i> kontraktvilkår indgår som en del af en standardaftale.</p>
<p>Ændring170 Forslag til direktiv Artikel 30 – stk. 2</p>	
<p>2. Det forhold, at forbrugeren havde mulighed for at få indflydelse på indholdet i visse aspekter ved et givet kontraktvilkår eller et bestemt vilkår, udelukker ikke, at dette kapitel finder anvendelse på andre kontraktvilkår, som udgør en del af aftalen.</p>	<p>2. Det forhold, at indholdet af visse aspekter ved et givet kontraktvilkår eller et bestemt vilkår har været genstand for individuel forhandling, udelukker ikke, at dette kapitel finder anvendelse på andre kontraktvilkår, som udgør en del af aftalen.</p>
<p>Ændring171 Forslag til direktiv Artikel 30 – stk. 3</p>	
<p>3. Dette kapitel finder ikke anvendelse på kontraktvilkår, som afspejler love eller administrative bestemmelser, som er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, samt bestemmelser eller principper i internationale konventioner, som Fællesskabet eller medlemsstaterne er part i.</p>	<p>3. Dette kapitel finder ikke anvendelse på kontraktvilkår, som er baseret på love, administrative bestemmelser eller grundlæggende retsprincipper, som er i overensstemmelse med EU-retten, samt bestemmelser eller principper i internationale konventioner, som Unionen eller medlemsstaterne er part i.</p>
<p>Ændring172 Forslag til direktiv Artikel 30 a (ny)</p>	
<p>Artikel 30a</p> <p>Harmoniseringsgrad</p> <p><i>Medmindre andet er fastsat, må medlemsstaterne ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette kapitel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau.</i></p>	

<p>Ændring173 Forslag til direktiv Artikel 31 – stk. 1</p>	
<p>1. Kontraktvilkår skal altid være udtrykt på en klar og forståelig måde og være letlæselige .</p>	<p>1. Alle kontraktvilkår skal være udtrykt på en klar og forståelig måde. Hvis et kontraktvilkår foreligger på skrift, skal det altid være udformet på et klart og let forståeligt sprog og være letlæseligt .</p>
<p>Ændring174 Forslag til direktiv Artikel 31 – stk. 4</p>	
<p>4. Medlemsstaterne undlader at stille præsentationskrav til, hvordan kontraktvilkårene udtrykkes eller gøres tilgængelige for forbrugerne.</p>	<p>4. Medlemsstaterne undlader at stille krav til, hvordan kontraktvilkårene præsenteres, dog undtaget krav til, hvordan de præsenteres for handicappede, eller når værener eller tjenesteydelserne kan medføre en særlig risiko for forbrugers eller en tredjepersons sundhed og sikkerhed, eller i forbindelse med særlige varer eller tjenesteydelser, som udviser tegn på at have skadelige virkninger for forbrugerne.</p>
<p>Ændring175 Forslag til direktiv Artikel 32 – stk. 2</p>	
<p>2. Når det vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, sker det ved at tage hensyn til, hvilken type produkter aftalen omfatter, og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse samt til alle andre vilkår i aftalen eller i en anden aftale, som hænger sammen med denne, jf. dog artikel 34 og 38. Når det vurderes, om et kontraktvilkår er rimeligt, tager den kompetente nationale myndighed også hensyn til, hvordan den erhvervsdrivende har udformet aftalen og gjort den tilgængelig for forbrugeren, jf. artikel 31 .</p>	<p>2. Når det vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, sker det ved at tage hensyn til, hvilken type produkter aftalen omfatter, og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse samt til alle andre vilkår i aftalen eller i en anden aftale, som hænger sammen med denne, jf. dog artikel 34 og 38.</p>
<p>Ændring176 Forslag til direktiv Artikel 32 – stk. 2 a (nyt)</p>	
<p>2a. Når det vurderes, om et kontraktvilkår er rimeligt, tager den kompetente nationale myndighed også hensyn til, hvordan den erhvervsdrivende har udformet aftalen og gjort den tilgængelig for forbrugeren, jf. artikel 31, stk. 1 og 2. Et kontraktvilkår, der er indsat af den erhvervsdrivende i strid med det i artikel 31, stk. 1 og 2, fastsatte krav om gennemsigtighed, kan alene af den grund anses for urimeligt.</p>	
<p>Ændring177 Forslag til direktiv Artikel 32 – stk. 3</p>	
<p>3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på vurderingen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem den påregnede betaling og den erhvervsdrivendes vigtigste kontraktlige forpligtelse, for så vidt den erhvervsdrivende opfylder alle bestemmelserne i artikel 31 .</p>	<p>3. Stk. 1, 2 og 2a i denne artikel finder ikke anvendelse på vurderingen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem den påregnede betaling og den erhvervsdrivendes vigtigste kontraktlige forpligtelse, for så vidt den erhvervsdrivende opfylder alle bestemmelserne i artikel 31, stk. 1, 2 og 3.</p>
<p>Ændring178 Forslag til direktiv Artikel 33</p>	
<p>Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, har han bevisbyrden.</p>	<p>Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, eller at et kontraktvilkår opfylder kravene om gennemsigtighed som fastlagt i artikel 31, stk. 1 og 2, har han bevisbyrden.</p>
<p>Ændring179 Forslag til direktiv Artikel 34</p>	
<p>Medlemsstaterne sikrer, at kontraktvilkår, som opført på listen i bilag II, betragtes som urimelige under alle omstændigheder. Nævnte liste over kontraktvilkår finder anvendelse i alle medlemsstater og kan kun ændres i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, og artikel 40.</p>	<p>1 . Medlemsstaterne sikrer, at kontraktvilkår, som opført på listen i bilag II, betragtes som urimelige under alle omstændigheder.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning indføre bestemmelser om yderligere kontraktvilkår, der betragtes som urimelige under alle omstændigheder. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de kontraktvilkår, der henvises til i stk. 1. Kommissionen offentliggør disse oplysninger på en let tilgængelig måde.</p>
<p>Ændring180 Forslag til direktiv Artikel 35</p>	
<p>Medlemsstaterne sikrer, at kontraktvilkår, som opført på listen i punkt 1 i bilag III, betragtes som urimelige, medmindre den erhvervsdrivende har beviset, at sådanne kontraktvilkår er rimelige, jf. artikel 32. Nævnte liste over kontraktvilkår finder anvendelse i alle medlemsstater og kan kun ændres i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, og artikel 40.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at kontraktvilkår, som opført på listen i punkt 1 i bilag III, betragtes som urimelige, medmindre den erhvervsdrivende har beviset, at sådanne kontraktvilkår er rimelige, jf. artikel 32.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning indføre bestemmelser om yderligere kontraktvilkår, der betragtes som urimelige. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de kontraktvilkår, der henvises til i stk. 1. Kommissionen offentliggør disse oplysninger på en let tilgængelig måde.</p>
<p>Ændring181 Forslag til direktiv Artikel 37</p>	
<p>Kontraktvilkår, som er urimelige, binder ikke forbrugeren. Aftalen forbliver bindende for parterne, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår.</p>	<p>Kontraktvilkår, som i henhold til dette direktiv er urimelige, er ikke bindende for forbrugeren i henhold til national ret . Aftalen forbliver bindende for parterne, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår.</p>
<p>Ændring182 Forslag til direktiv Artikel 38 – stk. 1</p>	

<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbrugernes og konkurrenternes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe <i>fortsat anvendelse</i> af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende, til ophør.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbrugernes og konkurrenternes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende, til ophør.</p>
<p>Ændring184 Forslag til direktiv Artikel 39</p>	
<p>Artikel 39</p>	<p>udgår</p>
<p><i>Revision af vilkårene i bilag II og III</i></p>	
<p>1. <i>Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de vilkår, som de kompetente nationale myndigheder har fundet urimelige, og som de anser for relevante med henblik på ændring af dette direktiv, jf. stk. 2.</i></p> <p>2. <i>Kommissionen ændrer bilag II og III på baggrund af de meddelelser, der modtages i henhold til stk. 1. Da nævnte foranstaltninger har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages de efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 40, stk. 2.</i></p>	
<p>Ændring185 Forslag til direktiv Artikel 40</p>	
<p>Artikel 40 Udvalget</p>	<p>udgår</p>
<p>1. <i>Kommissionen bistås af Udvalget vedrørende Urimelige Kontraktvilkår i Forbrugeraftaler (i det følgende benævnt »udvalget«).</i></p> <p>2. <i>Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.</i></p>	
<p>Ændring186 Forslag til direktiv Artikel 41 – stk. 1</p>	
<p>1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til kontrol med <i>overholdelsen af bestemmelserne</i> i dette direktiv.</p>	<p>1. Medlemsstaterne <i>og Kommissionen</i> sørger for, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til kontrol med <i>forbrugerrettigheder som fastsat</i> i dette direktiv.</p>
<p>Ændring187 Forslag til direktiv Artikel 44</p>	
<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at informere forbrugerne om national gennemførelseslovgivning til dette direktiv og tilskynder, hvor det er relevant, erhvervsdrivende og kodeksindehavere til at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.</p>	<p>Medlemsstaterne <i>og Kommissionen</i> træffer passende foranstaltninger med henblik på at informere forbrugerne <i>og de erhvervsdrivende, især via informations- og kommunikationsværktøjer og offentlige medier</i>, om national gennemførelseslovgivning til dette direktiv og tilskynder, hvor det er relevant, erhvervsdrivende og kodeksindehavere til at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.</p>
<p>Ændring188 Forslag til direktiv Artikel 45</p>	
<p>Forbrugeren fritages for enhver modydelse i tilfælde af levering uden forudgående anmodning af <i>et produkt</i>, jf. artikel 5, stk. 5, og punkt 29 i bilag I til direktiv 2005/29/EF. Manglende respons fra forbrugeren efter en sådan levering uden forudgående anmodning <i>er</i> ikke ensbetydende med samtykke.</p>	<p>Forbrugeren fritages for enhver modydelse i tilfælde af levering uden forudgående anmodning af <i>en vare eller en tjenesteydelse</i>, jf. artikel 5, stk. 5, og punkt 29 i bilag I til direktiv 2005/29/EF. <i>I sådanne tilfælde er</i> manglende respons fra forbrugeren efter en levering uden forudgående anmodning ikke ensbetydende med samtykke.</p>
<p>Ændring189 Forslag til direktiv Artikel 46 – stk. 2</p>	
<p>2. <i>Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.</i></p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring190 Forslag til direktiv Artikel 46 a (ny)</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 46a</i> <i>Medlemsstaternes indberetning og gensidig evaluering</i></p> <p>1. <i>Medlemsstaterne fremsender senest den [ved udløbet af gennemførelsesperioden] og derefter hvert tredje år en rapport til Kommissionen, som indeholder følgende:</i></p> <p>a) <i>ordlyden i supplerende oplysningskrav forud for indgåelsen af en aftale, som medlemsstaterne har vedtaget eller opretholdt i henhold til artikel 9, stk. 5 og 6</i></p> <p>b) <i>ordlyden i nationale bestemmelser, som fraviger de i dette direktiv fastsatte bestemmelser, og som medlemsstaterne har vedtaget eller opretholdt i henhold til artikel 12, stk. 4, og artikel 13, stk. 2,</i></p> <p>c) <i>ordlyden i nationale bestemmelser, som afviger fra bestemmelserne i dette direktiv, og som medlemsstaterne har vedtaget eller opretholdt i henhold til artikel 22, stk. 2a</i></p> <p>d) <i>ordlyden i nationale bestemmelser, som afviger fra bestemmelserne i dette direktiv, og som medlemsstaterne har vedtaget eller opretholdt i henhold til artikel 26, stk. 5b, og artikel 28, stk. 5a</i></p> <p>e) <i>ordlyden i supplerende kontraktvilkår, som medlemsstaterne har erklæret for urimelige under alle omstændigheder i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a)</i></p> <p>f) <i>ordlyden i supplerende kontraktvilkår, som medlemsstaterne betragter som urimelige i henhold til artikel 35, stk. 1a</i></p>	

	<p>g) ordlyden i afgørelser af principiel betydning – sammen med de tilsvarende begrundelser –, som træffes af medlemsstaternes domstole, ombudsmand eller kompetente administrative myndigheder inden for dette direktivs anvendelsesområde.</p> <p>2. Den i stk. 1, nævnte rapport forelægges Kommissionen. Medlemsstaterne forklarer, for så vidt angår hver enkelt af oplysningerne i stk. 1, litra a) til e), hvorfor de afvigende nationale bestemmelser er egnede og forholdsmæssige med hensyn til opfyldelse af direktivets formål.</p> <p>3. Kommissionen sikrer, at oplysningerne i stk. 1, litra d) og e), er lettilgængelige for forbrugerne og de erhvervsdrivende, f.eks. på en af Kommissionen oprettet og vedligeholdt webside.</p> <p>4. Kommissionen fremsender de rapporter, der nævnes i stk. 1, til de andre medlemsstater og Europa-Parlamentet, som inden for en frist på seks måneder efter modtagelsen fremsætter udtalelser til hver enkelt rapport. Inden for samme frist hører Kommissionen de berørte parter om rapporterne.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring191 Forslag til direktiv Artikel 46 b (ny)</p>	
	<p style="text-align: center;">Artikel 46b <i>Rapportering fra forbrugerbeskyttelsesansvarlige</i></p> <p>Personer eller organisationer, som i henhold til national ret, jf. artikel 38, stk. 2, har en legitim interesse i forbrugerbeskyttelse, meddeler Kommissionen, hvilke resultater de er nået frem til i forbindelse med vurderingen af anvendelsen og konsekvenserne af dette direktiv om forbrugerrettigheder og det indre markedes funktion.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring192 Forslag til direktiv Artikel 46 c (ny)</p>	
	<p style="text-align: center;">Artikel 46c <i>Kommissionens rapportering og revision</i></p> <p>Under hensyntagen til de i artikel 46a, stk. 4, og artikel 46b nævnte indhentede oplysninger aflægger Kommissionen senest [et år efter direktivets gennemførelsesperiode] og derefter hvert tredje år en detaljeret rapport om anvendelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag om tilpasning af direktivet til udviklingen på området for forbrugerrettigheder.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring193 Forslag til direktiv Artikel -47 (ny) Direktiv 2002/65/EF</p>	
	<p style="text-align: center;">Artikel -47 <i>Ændring af direktiv 2002/65/EF</i></p> <p>Artikel 2, litra a), i direktiv 2002/65/EF affattes således:</p> <p>'a) »aftale vedrørende fjernsalg«: enhver aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger om levering af en vare eller en tjenesteydelse, der er indgået som led i et ordnet system for fjernsalg eller levering af fjernydelser, hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren ikke samtidig er fysisk til stede ved aftalens indgåelse, men udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker.»</p>
<p style="text-align: center;">Ændring194 Forslag til direktiv Artikel 47 – stk. 1</p>	
<p>Direktiv 85/577/EØF, 93/13/EØF og 97/7/EF og direktiv 1999/44/EF, som ændret ved direktiverne i bilag IV, ophæves.</p>	<p>Direktiv 85/577/EØF, 93/13/EØF og 97/7/EF og direktiv 1999/44/EF, som ændret ved direktiverne i bilag IV, ophæves med virkning fra [gennemførelsesdatoen].</p>
<p style="text-align: center;">Ændring195 Forslag til direktiv Artikel 48</p>	
<p>Artikel 48 <i>Revision</i></p> <p style="text-align: right;"><i>udgår</i></p> <p>Senest den [indsæt den samme dato som i artikel 46, stk. 1, andet afsnit + fem år] tager Kommissionen dette direktiv op til revision og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.</p> <p>Om nødvendigt fremsætter Kommissionen forslag om at tilpasse direktivet til udviklingen på området. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om oplysninger.</p> <p>(Jf. Ændring til artikel 46 c)</p>	
<p style="text-align: center;">Ændring196 Forslag til direktiv Artikel 48 a (ny)</p>	
	<p style="text-align: center;">Artikel 48a</p> <p>Kommissionen overvejer at vedtage et forslag til en forordning om aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvorfra transport og sundhedstjenester vil blive undtaget.</p>
<p style="text-align: center;">Ændring197 Forslag til direktiv Bilag I – del A</p>	

A . Oplysninger, som skal fremgå af fortrydelsesformularen

1. Navn, fysisk adresse og e-mail-adresse for den erhvervsdrivende, som fortrydelsesformularen skal sendes til.
2. En oplysning om, at forbrugeren har ret til at fortryde aftalen, og at denne ret kan udøves ved på et varigt medium at sende nedenstående fortrydelsesformular til den erhvervsdrivende, der er omhandlet i stk. 1:

a) for aftaler indgået uden for fast forretningssted, senest 14 dage efter, at forbrugeren har underskrevet ordresedlen

b) for aftaler vedrørende fjernsalg, senest 14 dage efter, at forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, bortset fra befragteren, har fået varerne i fysisk besiddelse.

c) for aftaler vedrørende fjernsalg af tjenesteydelser:

- senest 14 dage efter aftalens indgåelse, i det tilfælde aftalens opfyldelse er påbegyndt uden forbrugers forudgående, udtrykkelige samtykke inden udløbet af denne periode på 14 dage

-inden for en periode, som slutter, når aftalens opfyldelse påbegyndes, i det tilfælde aftalens opfyldelse påbegyndes med forbrugers forudgående, udtrykkelige samtykke inden udløbet af perioden på 14 dage.
3. For alle købsaftaler, en oplysning til forbrugeren om fristerne og vilkårene for at sende varerne tilbage til den erhvervsdrivende samt om betingelserne for tilbagebetaling, jf. artikel 16 og artikel 17, stk. 2.
4. For aftaler vedrørende fjernsalg indgået over internettet, en oplysning om, at forbrugeren kan udfylde og indsende standardfortrydelsesformularen på den erhvervsdrivendes websted elektronisk, og at han omgående vil modtage en kvittering for modtagelse af en sådan fortrydelsesformular pr. e-mail fra den erhvervsdrivende.
5. En oplysning om, at forbrugeren kan anvende fortrydelsesformularen i del B.

A. Standardfortrydelsesvejledning

- Fortrydelsesret**
- De kan på et varigt medium fortryde denne aftale inden for 14 kalenderdage uden angivelse af årsager [eller – hvis du får varen overdraget inden udløbet af perioden – ved returnering af varen].
- Fristen løber fra den dato, hvor [De modtager de bestilte varer] (1). Ved beregning af fristen medregnes ikke den dato, hvor [De modtager varerne](2). Hvis fristens sidste dag er en helligdag, lørdag eller søndag, udløber fristen den følgende arbejdsdag.
- Fortrydelsesfristen anses for at være overholdt, hvis fortrydelseserklæringen eller varen er sendt inden fristens udløb. Afsendelse af enten fortrydelseserklæringen eller varerne inden fortrydelsesfristens udløb skal kunne bevises (for eksempel i form af en postkvittering).
- Fortrydelseserklæringen skal indsendes på et varigt medium (f.eks. i et brev sendt per post) (3) og stiles til: (4). Forbrugeren kan benytte nedenstående formulær, men det er ikke en betingelse.
- Følgerne af udøvelse af fortrydelsesretten**
- For at der er tale om en gyldig anvendelse af fortrydelsesretten, skal De inden 14 kalenderdage efter modtagelse af varerne returnere disse for [vores regning] (5). Tilbagebetalingsfristen løber fra det tidspunkt, hvor vi modtager Deres fortrydelseserklæringen eller varerne. Ved beregning af fristen medtages ikke den dag, hvor fortrydelseserklæringen modtages. Hvis denne frists sidste dag er en helligdag, lørdag eller søndag, udløber fristen den følgende arbejdsdag.
- Hvis De ikke er i stand til at returnere varen i dens oprindelige tilstand, holdes De ansvarlig for enhver værdiforringelse af varen. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis værdiforringelsen skyldes, at varerne er blevet håndteret på en anden måde end nødvendig for at kunne konstatere varens art, beskaffenhed og den måde, den fungerer på. De kan undgå, at varerne forringes ved at undlade at tage varerne i brug som Deres ejendom og undgå enhver behandling af varerne, der kan skade deres værdi.
- Hvis der er tale om en gyldig anvendelse af fortrydelsesretten, skal enhver betaling, som vi har modtaget fra Dem, tilbagebetales inden 14 dage. Tilbagebetalingsfristen løber fra det tidspunkt, hvor vi modtager Deres fortrydelseserklæring. Ved beregning af fristen medtages ikke den dag, hvor fortrydelseserklæringen modtages. Hvis denne frists sidste dag er en helligdag, lørdag eller søndag, udløber fristen den følgende arbejdsdag.
- Vi kan gøre tilbagebetaling betinget af, at vi har modtaget returnerede varer.
- Rådgivning om alternative formuleringer:**
- (1) *I nedenstående særlige tilfælde læses ordlyden i den skarpe parentes således:
- Ved aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted om levering af tjenesteydelser: »datoen for aftalens indgåelse eller fra den dato, hvor De modtager en kopi af den undertegnede aftale på et varigt medium, hvis denne ikke er datoen for aftalens indgåelse«.
- (2) *I nedenstående særlige tilfælde læses ordlyden i den skarpe parentes således:
- Ved aftaler vedrørende fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted om levering af tjenesteydelser: »datoen for aftalens indgåelse eller fra den dato, hvor De modtager en kopi af den undertegnede aftale på et varigt medium, hvis denne ikke er datoen for aftalens indgåelse«.
- (3) For aftaler vedrørende fjernsalg skal følgende tilføjes:
- a) hvis den erhvervsdrivende tillader forbrugeren at gøre brug af sin fortrydelsesret per e-mail: »eller per e-mail«.
- b) hvis den erhvervsdrivende tillader forbrugeren at udfylde fortrydelsesformularen elektronisk på en webside: »eller på vores webside«.
- (4) Udfyld følgende: Den erhvervsdrivendes navn og adresse på dennes faste forretningssted. Ved aftaler vedrørende fjernsalg skal desuden anføres: den erhvervsdrivendes e-mail- og/eller internetadresse, som forbrugeren kan anvende med henblik på at ophæve aftalen.
- (5) Hvis prisen på de varer, som skal returneres, ikke overstiger 40 euro, er ordlyden i de skarpe parenteser således: »for Deres regning«.

Ændring198
Forslag til direktiv
Bilag I – del B

(denne formular udfyldes og returneres kun, hvis fortrydelsesretten gøres gældende)

Til:

Jeg/vi* meddeler herved, at jeg/vi* ønsker at gøre fortrydelsesretten gældende i forbindelse med min/vores* købsaftale om følgende varer* /levering af følgende tjenesteydelser*

Bestilt den*/modtaget den*

Forbrugers navn (Forbrugers navn)

Til : (den erhvervsdrivendes navn, adresse på fast forretningssted og i givet fald den erhvervsdrivendes e-mail-adresse) (*)

Jeg/vi ** meddeler herved, at jeg/vi ** ønsker at gøre fortrydelsesretten gældende i forbindelse med min/vores ** købsaftale om følgende varer ** /levering af følgende tjenesteydelser **

Bestilt den () :

Forbrugers navn(e) ():

Forbrugerens <i>adresse (Forbrugernes adresse)</i>	Forbrugerens <i>adresse(r) ()</i> :
Forbrugerens <i>underskrift (Forbrugernes underskrifter)</i> (kun hvis formularens indhold meddeles på <i>skrift</i>)	Forbrugerens <i>underskrift(er)</i> (kun hvis formularens indhold meddeles på <i>papir</i>) ():
Dato	Dato ():
Det ikke-relevante udstreges.	() Udfyldes af den erhvervsdrivende inden fortrydelsesformularen udleveres til forbrugeren. (**) Det ikke-relevante udstreges. () (udfyldes af forbrugeren/forbrugerne).
Ændring199 Forslag til direktiv Bilag II – litra a a (nyt)	
<i>aa) at udelukke eller begrænse den erhvervsdrivendes ansvar for skade på forbrugers ejendom, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed er forvoldt ved en handling eller en undladelse fra den erhvervsdrivendes side</i>	
Ændring201 Forslag til direktiv Bilag II – litra c a (nyt)	
<i>ca) at domstolen på den erhvervsdrivendes forretningssted tillægges enekompetence til afgørelse af alle tvister, der udspringer af aftalen, medmindre denne domstol samtidig er den kompetente domstol for det sted, hvor forbrugeren har sin bopæl</i>	
Ændring202 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra a a (nyt)	
<i>aa) at forbrugeren pålægges en bindende forpligtelse, som er undergivet en betingelse, hvis opfyldelse udelukkende afhænger af den erhvervsdrivendes hensigt</i>	
Ændring203 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra c a (nyt)	
<i>ca) at kræve, at forbrugeren køber tilknyttede varer eller ydelser, der ikke fremgår af prisen for hovedaftalen</i>	
Ændring204 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra c b (nyt)	
<i>cb) at pålægge afledte udgifter, såsom bøder for brud på aftalevilkårene, der tydeligvis er uforholdsmæssigt høje sammenlignet med de omkostninger, der påføres den erhvervsdrivende som følge af aftalebruddet</i>	
Ændring205 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra d a (nyt)	
<i>da) at udelukke eller hindre forbrugers ret til at give en tredjemand pålæg om eller bemyndigelse til at indgå en aftale mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende og/eller til at træffe foranstaltninger, der skulle føre til eller fremme indgåelsen af en aftale mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende</i>	
Ændring206 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra e	
<i>e) at tillade den erhvervsdrivende uden rimeligt varsel at bringe en tidsbestemt aftale til ophør, medmindre forbrugeren har gjort sig skyldig i grov misligholdelse af aftalen</i>	<i>e) at tillade den erhvervsdrivende at bringe et aftaleforhold af ubestemt varighed til ophør uden rimeligt varsel, medmindre der er vægtige grunde til at gøre dette; dette berører ikke vilkårene i finansielle tjenesteydelsesaftaler, når der foreligger en gyldig grund, forudsat at leverandøren er forpligtet til omgående at give den anden aftalepart meddelelse herom</i>
Ændring207 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra g	
<i>g) at tillade den erhvervsdrivende at hæve den pris, som blev aftalt med forbrugeren ved kontraktens indgåelse, uden at forbrugeren har ret til at opsigse kontrakten</i>	<i>g) at bestemme, at prisen på varen eller andre aktiver fastsættes på tidspunktet for leveringen eller forsyningen eller at tillade den erhvervsdrivende at hæve den pris, som blev aftalt med forbrugeren ved aftalens indgåelse, uden at forbrugeren har ret til at opsigse aftalen, såfremt den forhøjede pris er for høj i forhold til den pris, der blev aftalt ved aftalens indgåelse; dette berører ikke lovfremmelige prisreguleringsklausuler, såfremt retningslinjerne for prissvingningerne er udførligt beskrevet i aftalen</i>
Ændring208 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra k	
<i>k) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt at ændre kontraktvilkårene, herunder egenskaberne ved produktet eller tjenesteydelsen</i>	<i>k) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt at ændre aftalevilkårene, herunder egenskaberne ved produktet eller tjenesteydelsen, uden gyldig og i aftalen anført grund; dette berører ikke de vilkår, hvorefter en leverandør af finansielle tjenesteydelser kan forbeholde sig ret til, hvis der foreligger gyldig grund, uden varsel at ændre den rentesats, som forbrugeren skal betale, eller beløbet for andre udgifter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, forudsat at den erhvervsdrivende er forpligtet til snarest muligt at give forbrugeren meddelelse herom, og at forbrugeren omgående kan opsigse aftalen; dette berører heller ikke de vilkår, hvorefter den erhvervsdrivende forbeholder sig ret til ensidigt at ændre vilkårene i en tidsbestemt aftale, forudsat at den erhvervsdrivende er forpligtet til at underrette forbrugeren med et rimeligt varsel, og at forbrugeren kan opsigse aftalen</i>

<p>Ændring209 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 1 – litra l a (nyt)</p>	
<p><i>la) at tillade den erhvervsdrivende, hvor det bestilte ikke kan fås, at levere en tilsvarende vare uden udtrykkeligt at have informeret forbrugeren om denne mulighed og om den omstændighed, at den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren udnytter sin fortrydelsesret, skal afholde udgifterne ved forbrugers tilbagelevering af det, der er modtaget i henhold til aftalen.</i></p>	
<p>Ændring210 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 2</p>	
<p>2. Punkt 1, litra e), forhindrer ikke, at en leverandør af finansielle tjenesteydelser ensidigt og uden varsel kan bringe en tidsbestemt aftale til ophør, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til omgående at give den anden eller de andre aftaleparter meddelelse herom.</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring211 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 3 – litra c a (nyt)</p>	
<p>ca) aftaler om pakkerejser omfattet af direktiv 90/314/EØF</p>	
<p>Ændring212 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 4 – indledning</p>	
<p>4. Punkt 1, litra k), forhindrer ikke:</p>	<p>4. Punkt 1, litra e), g) og k), forhindrer ikke:</p>
<p>Ændring213 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 4 – litra a</p>	
<p>a) at en leverandør af finansielle tjenesteydelser kan forbeholde sig ret til, hvis der foreligger gyldig grund, uden varsel at ændre den rentesats, som forbrugeren skal betale, eller beløbet for andre udgifter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til snarest muligt at give den anden eller de andre aftaleparter meddelelse herom, og at den anden eller de andre aftaleparter omgående kan opsige aftalen</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring214 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 4 – litra b</p>	
<p>b) transaktioner i forbindelse med værdipapirer, finansielle instrumenter og andre produkter eller tjenesteydelser, hvis pris er bundet til svingninger i en kurs, et børsindeks eller en finansmarkedsrente, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på</p>	<p>udgår</p>
<p>Ændring215 Forslag til direktiv Bilag III – punkt 4 – litra d</p>	
<p>d) at en erhvervsdrivende kan forbeholde sig ret til ensidigt at ændre vilkårene i en tidsbestemt aftale, forudsat at han forpligtes til at underrette forbrugeren med et rimeligt varsel, og at denne kan opsige aftalen.</p>	<p>udgår</p>
<p>(1) Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0038/2011).</p>	

Seneste opdatering: 25. marts 2011

Juridisk meddelelse